

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A“ SKUNDO**

2025 m. lapkričio d. Nr. S-2025/ (7-2025/85)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės (pranešėja), Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo UAB „A“ (toliau – Pareiškėja) 2025-05-26 skundą (toliau – Skundas) dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2025-05-02 sprendimo Nr. 69-25 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Komisijos 2025-09-09 posėdyje Pareiškėjos direktorius A.A., Inspekcijos atstovai A.B. ir A.C. dalyvavo nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Komisija 2025-05-28 gavo Pareiškėjos Skundą. Pareiškėja 2025-06-09 el. laišku informavo Komisiją, jog pateikė 2025-06-04 prašymą Inspekcijai „Dėl susitarimo“, vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 71 straipsnio 1 dalies nuostatomis. Informaciją dėl Pareiškėjos pateikto pasiūlymo pasirašyti susitarimą dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio patvirtino ir mokesčių administratorius 2025-06-10 raštu Nr. (24.10-31-5Mr)-RM-29896. Komisija 2025-06-11 sprendimu Nr. S-2025/105 (7-2025/85) sustabdė Pareiškėjos Skundo nagrinėjimą, iki kol paaiškės, ar tarp ginčo šalių yra pasirašytas susitarimas dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio arba yra atmestas pasiūlymas pradėti derybas ar pasirašyti tokį susitarimą. Inspekcija 2025-08-14 raštu Nr. (24.10-31-5 Mr)-R-3199 informavo Komisiją, jog, vadovaudamasi Mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo susitarimo dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio pasirašymo taisyklių, patvirtintų Inspekcijos viršininko 2004-12-30 įsakymu Nr. VA-210, 181 punkto nuostatomis bei įvertinusi tai, kad Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau - FNTT) Vilniaus apygardos valdybos 2-asis skyrius nepitaria susitarimo pasirašymo procedūrai, nusprendė nepradėti derybų procedūros. Atsižvelgus į tai, kad neliko aplinkybių, dėl kurių Pareiškėjos Skundo nagrinėjimas buvo sustabdytas, Komisija Pareiškėjos Skundo nagrinėjimą atnaujina ir Skundą nagrinėja iš esmės.

Pareiškėja nurodo nesutinkanti su Sprendimu iš dalies. Pareiškėjos nuomone, mokesčių administratorius nesurinko pakankamai įrodymų ir nepagrįstai konstatavo, jog Pareiškėjos apskaitoje užfiksuotas ūkinių operacijų turinys neatitinka tikrovės ir kad turimi dokumentai negali būti laikomi atitinkančiais teisės aktų reikalavimus ir turinčiais juridinę

galią. Pareiškėjos vertinimu, jos atžvilgiu buvo neteisingai pritaikytos materialinės mokesčių teisės aktų normos, dėl ko buvo priimtas nepagrįstas Sprendimas ir mokestinio ginčo klausimai išspręsti formaliai. Pareiškėja Skunde cituoja Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką dėl apmokestinimo aiškumo principo¹. Pasisako dėl patikrinimo metu nustatytų faktinių aplinkybių vertinimo.

Dėl automobilio BMW X3 (VIN (duomenys neskelbtini))(toliau – BMW X3) įsigijimo

Pareiškėja detalai nurodo mokesčių administratoriaus patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, tačiau nesutinka su jų vertinimu.

Nurodo, kad pagal 2020-02-05 transporto priemonės pirkimo pardavimo sutartį iš A.D. įsigijo automobilį BMW X3 už 35 000 Eur (už automobilį sumokėjo 2020-02-12 banko pavedimu). 2020-02-06 pagal pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) sąskaitą faktūrą Nr. 11459 pardavė automobilį UAB „P“ už 36 250 Eur ir nuo maržos apskaičiavo 217 Eur PVM. Automobilį A.D. į UAB „C“ aikštelę pristatė 2020-01-09 pardavimui, ir su UAB „C“ pasirašė tarpininkavimo sutartį, pagal kurią ši įmonė turėjo paruošti automobilį pardavimui, ieškoti, surasti pirkėją (nurodo, kad buvo pateikta tarpininkavimo sutartis). Pardavimo skelbimas buvo patalpintas į (duomenys neskelbtini) portalą 2020-01-10 (nurodo, kad buvo pridėta nuotrauka iš tinklalapio).

Vykdamas tarpininkavimo sutartį buvo surastas pirkėjas (UAB „P“). Radus konkretų pirkėją ir jam atlikus visus automobilio tikrinimo oficialiame servise darbus (atlikus defektų patikrą), iš A.D. įsigytas automobilis BMW X3 (Pareiškėjos vardu) ir parduotas pirkėjui UAB „P“.

Pareiškėja nurodo, kad A.D. paaiškinimas apie automobilio pardavimą nesutampa su jos paaiškinimu (nurodo pridėdami A.D. paaiškinimą teiktą mokesčių administratoriui (Komisijos pastaba – nurodytas paaiškinimas su Skundu nepateiktas, tačiau A.D. 2022-02-01 paaiškinimą pateikė Inspekcija, kartu su visa ginčo medžiaga)). Pareiškėjos teigimu jokia fiktyvi sandorių grandinė sudaryta nebuvo.

Pareiškėja akcentuoja, kad visos ginčo ūkinės operacijos Pareiškėjos apskaitoje apskaitytos tinkamai ir trečiųjų asmenų veiksmai negali turėti įtakos jos apmokestinimui.

Pareiškėjos įsitikinimu, mokesčių administratorius labai supaprastintai supranta verslo sąlygas, verslo vystymą, įmonių veiksmus supranta kaip atskirus (pavienius) momentinius sandorius, lyg nebūtų tam tikrų reikšmingų sąlygų prieš sandorį, o įmonės būtų sukurtos trumpalaikio tikslo realizavimui. Pažymi, jog Pareiškėjos veikloje nėra nei sukčiavimo, nei nesąžiningumo. Pareiškėja siekė vystyti verslą ir jos veiksmai turėjo ekonominės logikos.

Pareiškėjos vertinimu Panevėžio apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Panevėžio AVMI) išvados grįstos prielaidomis ir nepagrįstai nepripažintos Pareiškėjos faktiškai patirtos 35 000 Eur sąnaudos, taigi nepagrįstai bei neteisingai apskaičiuotas ir mokėtinas PVM.

Dėl automobilio Porsche Panamera (VIN (duomenys neskelbtini)) (toliau – Porsche Panamera) įsigijimo

Pareiškėja nurodo, kad pagal 2020-03-10 S LP (sąskaitoje nurodytas adresas Airijos miestas Cork, Didžioji Britanija, faktiškai įmonė registruota Airijoje, Cork mieste, registracijos Nr. (duomenys neskelbtini)) sąskaitą Nr.(duomenys neskelbtini) įsigijo automobilį Porsche Panamera už 78 500 Eur (už automobilį grynais 2020-03-10 sumokėjo A.A. kaip atskaitingas asmuo). Pareiškėja 2020-03-18 pagal PVM sąskaitą faktūrą MAU Nr. 11524 pardavė automobilį UAB „D“ už 80 000 Eur ir nuo maržos apskaičiavo 260 Eur PVM.

¹ LVAT 2010-02-17 nutartis administracinėje byloje Nr. A556-302/2010; 2010-09-20 nutartis administracinėje byloje Nr. A575-934/2010.

Pareiškėja nurodo išvadas, kurias minėto automobilio atžvilgiu padarė mokesčių administratorius, ir atsakydama į jas paaiškina, kad į ją kreipėsi klientas (UAB „D“), kuris pateikė užsakymą surasti ir pristatyti jam konkretaus modelio ir komplektacijos automobilį Porsche Panamera Turbo. Pareiškėja kliento užsakymu surado ir pristatė automobilį, kuris buvo įsigytas Jungtinėse Amerikos Valstijose (toliau – JAV) aukcione.

Pareiškėja, turėdama konkretaus automobilio (esančio kelyje) VIN numerį ir identifikavusi (su Porsche gamintojo Lietuvoje atstovu (UAB „Prime auto“) sugadinimus ir būtinas detales remonto darbams atlikti, užsakė šias detales ir laukė jų pristatymo, kuris dėl COVID-19 ribojimų užtruko ilgiau. Automobiliui atvykus į Lietuvą (kad galėtų dalyvauti eisme 2020-03-04 apdraustas civilinės atsakomybės draudimu), jis buvo transportuojamas į servisą remontuoti (naudojant UAB „Prime auto“ pristatytas detales (nurodo pridėdami detalių įsigijimo dokumentus (Komisijos pastaba – kartu su Skundu minėtas dokumentas nėra pridėtas, tačiau susirašinėjimus, PVM sąskaitą faktūrą Serija MAU 11648 ir Sunaudotų medžiagų nurašymo aktą Nr. 11648 pateikė Inspekcija kartu su visa ginčo medžiaga)). Kaip minėta pirmiau, automobilis 2020-03-18 parduotas už 80 000 00 Eur UAB „D“. Remonto darbai buvo baigti 2020-05-22 dieną ir automobilis buvo paruoštas perdavimui UAB „D“ (nurodo pridėdami dokumentus (Komisijos pastaba – su Skundu minėti dokumentai nepateikti, tačiau pirmiau minėtus dokumentus pateikė Inspekcija kartu su visa ginčo medžiaga)). Pasisako dėl mokesčių administratoriaus teiginių, susijusių su techninės apžiūros metu pateikiamais dokumentais. Akcentuoja, jog visus automobilio pirkimo dokumentus formino pardavėjas S LP ir visos ginčo ūkinės operacijos Pareiškėjos apskaitoje apskaitytos tinkamai.

Pareiškėjos nuomone, Panevėžio AVMI išvados grįstos prielaidomis ir nepagrįstai nepripažintos faktiškai patirtos 78 500 Eur sąnaudos, nepagrįstai bei neteisingai apskaičiuotas PVM. Akcentuoja, jog mokesčių administratorius nagrinėja Pareiškėjos kontrahentų veiksmų teisėtumą ir daro nepagrįstas išvadas Pareiškėjos atžvilgiu.

Dėl automobilio Lexus (VIN (duomenys neskelbtini)) (toliau – Lexus) įsigijimo

Pareiškėja nurodo, kad pagal 2020-05-20 E LP (registruota Didžiojoje Britanijoje, registracijos Nr. (duomenys neskelbtini)) sąskaitą įsigijo automobilį Lexus už 26 000 Eur (atsiskaityta grynais), kurį pagal 2020-05-21 panaudos sutartį neterminuotai perdavė naudotis ir valdytoja įregistravo direktorę A.E.. 2020-06-22 pardavė automobilį AB (duomenys neskelbtini) bankui už 28 000 Eur, pritaikė maržos schemą ir apskaičiavo PVM nuo maržos 347 Eur $((28\,000 - 26\,000) * 21 / 121)$.

Pareiškėja nesutinka su mokesčių administratoriaus išvadamis, kad ji iš E LP automobilio neįsigijo, įformintoje sąskaitoje užfiksuota ūkinė operacija nėra įvykusi apskaitos dokumentuose nurodytomis sąlygomis, t. y. 2020-05-20 įformintas sandoris su E LP buvo formalus įsigijimo išlaidų įteisinimas.

Pareiškėja Skunde pažymi, jog automobilis importuotas iš JAV, visus pirkimo dokumentus formino pardavėjas E LP, kuri buvo veiklą vykdanči įmonė, o Pareiškėja automobilio įsigijimą ir pardavimą patvirtinančius dokumentus apskaitoje apskaitė tinkamai ir tikrinimo metu apskaitos dokumentus pateikė. Patikrinimo metu vertinti trečiųjų asmenų veiksmai negali turėti įtakos jos apmokestinimui.

Pareiškėjos nuomone Panevėžio AVMI išvados grįstos prielaidomis, nepagrįstai nepripažintos faktiškai patirtos 26 000 Eur sąnaudos ir nepagrįstai bei neteisingai apskaičiuotas PVM.

Dėl automobilio Audi Q8 (VIN (duomenys neskelbtini)) (toliau – Audi Q8) įsigijimo

Pareiškėja nurodo, kad pagal 2020-07-10 E LP išrašytą sąskaitą įsigijo automobilį Audi Q8 už 72 000 Eur (atsiskaityta grynais), kurį pagal 2020-07-14 PVM sąskaitą faktūrą MAU Nr. 11733 pardavė UAB „D“ už 74 000 Eur, pritaikė maržos schemą ir apskaičiavo PVM nuo maržos 347 Eur $((74\,000 - 72\,000) * 21 / 121)$.

Pareiškėja nurodo mokesčių administratoriaus išvadas minėto automobilio atžvilgiu ir atsakydama į jas pažymi, kad automobilis importuotas iš JAV, visus automobilio pirkimo dokumentus formino pardavėjas E LP, veiklą vykdanči įmonė, o Pareiškėja automobilio įsigijimą ir pardavimą patvirtinančius dokumentus apskaitė tinkamai. Taip pat pasisako dėl mokesčių administratoriaus teiginių, susijusių su techninės apžiūros metu pateikiamais dokumentais. Kaip ir pirmiau nurodytų automobilių atžvilgiu, Pareiškėja nurodo, jog Panevėžio AVMI vertintos sandorio faktinės aplinkybės liečia automobilio pardavėją ir mokestinių prievolių klausimas negali būti perkeltas Pareiškėjai. Panevėžio AVMI išvados grindžiamos prielaidomis, nepagrįstai nepripažintos faktiškai Pareiškėjos patirtos 72 000 Eur sąnaudos ir nepagrįstai bei neteisingai apskaičiuotas PVM.

Dėl automobilio Mercedes Benz S class (VIN (duomenys neskelbtini)) (toliau – Mercedes Benz S class) įsigijimo

Pareiškėja nurodo, kad automobilis 2019-04-24 buvo įsigytas iš Estijos įmonės F OÜ (mokesčių mokėtojo kodas (duomenys neskelbtini)) ne PVM mokėtojos už 135 000 Eur. Už automobilį apmokėjo grynaisiais pinigais. Pareiškėja pagal 2021-12-21 PVM sąskaitą faktūrą MAU Nr. 12793 pardavė Mercedes Benz S class už 73 000 Eur UAB „G“, PVM nuo maržos neskaičiavo, nes automobilis įsigytas brangiau nei parduotas. Pareiškėja nurodo mokesčių administratoriaus išvadas minėto automobilio atžvilgiu ir atsakydama į jas pažymi, kad forminant automobilio pirkimą (automobilis važiavo iš Estijos) pardavėjas pareikalavo atsiskaitymo grynais, kito pasirinkimo Pareiškėja neturėjo, o abejoti pardavėju neturėjo pagrindo. Pareiškėja teigia, jog neturėjo galimybės žinoti, kad pardavėjas neteikė jokių deklaracijų ir ataskaitų mokesčių administratoriui, juo labiau nežinojo, kad pardavėjas buvo išregistruotas iš įmonių registro 2020-02-04. Pareiškėjos teigimu, sandorio sudarymo metu kontrahentas veiklą vykdė. Automobilis atvažiavo į Lietuvą su 6 mėnesių laikinu vokišku techniniu pasu bei su vokiškais laikiniais numeriais. Pareiškėja teigia, jog dažnai taip būna, kad pardavėjas vienos šalies, o dokumentas kitos šalies.

Pareiškėja nesutinka su Panevėžio AVMI teiginiais, kad ji, būdama atsakinga ir sąžininga, registruodama automobilį VĮ Regitra, turėjo galimybę pasidomėti ir sužinoti, ar automobilio registracijos liudijimas teisėtas, tačiau nesiėmė jokių veiksmų. Akcentuoja, jog su neteisėtu liudijimu nebūtų įregistravusi automobilio Lietuvoje.

Nurodo Panevėžio AVMI pateikusi visus su ūkine operacija susijusius juridinę galią turinčius dokumentus, Mercedes Benz S class įsigijimą ir pardavimą patvirtinančius dokumentus apskaitoje apskaitė tinkamai.

Pareiškėjos vertinimu, Panevėžio AVMI vertintos sandorio faktinės aplinkybės susiję su automobilio pardavėju ir mokestinių prievolių klausimas negali būti perkeltas Pareiškėjai. Panevėžio AVMI daro išvadas vadovaudamasi tik prielaidomis. Pareiškėjos nuomone, Panevėžio AVMI nepagrįstai nepripažino faktiškai patirtų sąnaudų (135 000 Eur) ir nepagrįstai bei neteisingai apskaičiavo PVM.

Dėl automobilio Rolls Royce (VIN (duomenys neskelbtini)) (toliau – Rolls Royce) įsigijimo

Pareiškėja nurodo, kad 2018-01-29 ilgalaikio turto grupėje apskaitė automobilį Rolls Royce. VĮ Regitra pateikė 2016-03-07 pirkimo pardavimo sutartį Nr. PPS/201603F-179, kurios pagrindu automobilis 2016-06-29 buvo įregistruotas į transporto priemonių registrą, savininkė Pareiškėja. Pareiškėjos vienintelis akcininkas 2016-03-07 priėmė sprendimą parduoti automobilį UAB „H“ ir Pareiškėja įformino 2016-03-07 pardavimą PVM sąskaita faktūra MAU Nr.7830 už 150 000 Eur

Kadangi už 2016-03-07 parduotą automobilį lizingo davėjui buvo pilnai apmokėta, automobilis perėjo Pareiškėjai ir buvo naudojamas kaip ilgalaikis turtas.

Pareiškėja nurodo mokesčių administratoriaus išvadas minėto automobilio atžvilgiu. Pareiškėjos vertinimu, Panevėžio AVMI vadovaujasi tik prielaidomis, faktiškai tik

vizualiai vertina įrodymus (parašų tikrumą) bei pasisako dėl dokumentų juridinės galios, t. y. UAB „H“ išrašytos sąskaitos nenori pripažinti. Pareiškėjos nuomone, mokesčių administratorius nepagrįstai nepripažino faktiškai patirtų sąnaudų (15 000 Eur).

Dėl automobilio Mercedes-Benz S 63 AMG (VIN (duomenys neskelbtini)) (toliau – Mercedes-Benz S 63 AMG)

Pareiškėja nurodo, kad 2016-05-20 iš Vokietijos įmonės I (PVM mokėtojo kodas (duomenys neskelbtini)) įsigijo naują (pirmos registracijos data 2016-01-11) lengvąjį automobilį Mercedes-Benz S 63 AMG už 167 500 Eur ir apskaitė kaip prekę, skirtą perparduoti (nuo 2016-11-25 sudaryta civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis). Pareiškėja nuo automobilio įsigijimo vertės 2016 m. gegužės mėn. priskaičiavo ir įtraukė į PVM atskaitą 35 175 Eur sumą. 2016-10-12 su UAB „H“ sudarė lizingo sutartį Nr.201610F-963 ir pirkimo-pardavimo sutartį Nr.PPS/201610F-963 bei pardavė automobilį pagal 2016-10-11 PVM sąskaitą faktūrą MAU Nr. 8375 už 118 063,75 Eur plus 24 793,39 Eur PVM. 2017-04-25 Lizingo sutartis buvo nutraukta ir UAB „H“ grąžino automobilį. UAB „H“ 2017-04-26 pardavė automobilį pagal PVM sąskaitą faktūrą CFL Nr.1712942 už 118 063,75 Eur plus 24 793,39 Eur PVM. Pareiškėja į PVM atskaitą įtraukė 24 793,39 Eur PVM.

Pareiškėja nurodo mokesčių administratoriaus išvadas minėto automobilio atžvilgiu ir teigia, jog nėra aiškumo dėl PVM atskaitos laikotarpio tikslinimo. Pareiškėjos vertinimu PVM atskaita galimai turėtų būti tikslinama 2016 m. laikotarpyje, jei Panevėžio AVMI traktuoja, kad šis turtas buvo iš karto naudojamas kaip ilgalaikis turtas.

Dėl automobilio Porsche Cayenne (VIN (duomenys neskelbtini)) (toliau – Porsche Cayenne)

Pareiškėja nurodo mokesčių administratoriaus išvadas minėto automobilio atžvilgiu, tačiau savo vertinimo šio pažeidimo atžvilgiu Skunde nepateikia.

Dėl automobilio Mercedes-Benz S500 (VIN (duomenys neskelbtini)) (toliau – Mercedes-Benz S500)

Skunde nurodoma, jog Pareiškėja 2016-08-22 iš Vokietijos įmonės J GmbH (PVM mokėtojo kodas (duomenys neskelbtini)) įsigijo automobilį Mercedes-Benz S500 už 120 000 Eur.

Pareiškėja nurodo mokesčių administratoriaus išvadas minėto automobilio atžvilgiu ir teigia, jog nėra aiškumo dėl PVM atskaitos laikotarpio tikslinimo. Nurodo, kad mokesčių administratorius vertina, jog automobilis pradėtas naudoti nuo 2020 m. vasario mėn., o PVM atstatymą skaičiuoja nuo 2020 m. sausio 1 d., kas yra neteisingai.

Pažymi, kad leidžia savo klientams su automobiliais pavažinėti, t. y. išbandyti kelyje, todėl per du metus nuvažiuoti 17 000 km nėra daug.

Dėl automobilio Mercedes-Benz AMG G 63 (VIN (duomenys neskelbtini)) (toliau – Mercedes-Benz AMG G 63)

Skunde nurodoma, jog Pareiškėja 2020-08-28 iš Vokietijos įmonės K GmbH (PVM mokėtojo kodas (duomenys neskelbtini)) įsigijo naują (rida 35 km) lengvąjį automobilį Mercedes-Benz AMG G 63 už 168 000 Eur ir apskaitė kaip prekę, skirtą perparduoti, nuo automobilio įsigijimo vertės 2020 m. rugpjūčio mėn. priskaičiavo ir įtraukė į PVM atskaitą 35 280 Eur sumą. Nuo 2020-09-15 iki 2022-07-30 sudarė civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis (nutraukė 2021-11-29).

Pareiškėja nurodo mokesčių administratoriaus išvadas minėto automobilio atžvilgiu. Akcentuoja, kad visų automobilių civiliniai draudimai mokami kas mėnesį, nes taip yra pigiau, jei automobilis parduodamas draudimas iškart nutraukiamas. Nurodo, kad leidžia savo klientams su automobiliais pavažinėti, t. y. išbandyti kelyje, todėl per du metus nuvažiuoti 10 000 km nėra daug.

Dėl MAJ 10 ir 69 straipsnių nuostatų taikymo pagrįstumo

Pareiškėja cituoja MAJ 69 straipsnio nuostatas bei LVAT praktika² ir nurodo, kad nagrinėjamu atveju MAJ 69 straipsnyje įtvirtintas turinio viršenybės prieš formą principas galėjo būti pritaikytas tik mokesčių administratoriui nustatčius ir įrodžius, kad: 1) tarpinės ūkinės operacijos turėjo vienintelį tikslą – sudaryti sąlygas Pareiškėjai gauti mokestinę naudą; 2) jokių kitų ekonomiškai arba kitaip pagrįstų tikslų vertinamos ūkinės operacijos neturėjo. Tai reikštų, jog visa ginčo ūkinėse operacijose dalyvavusių asmenų veikla yra dirbtina ir negali būti pateisinta ekonomine, verslo logika; ir 3) mokestinė nauda, gauta iš ginčo ūkinių operacijų, buvo reali. Tinkamai taikant MAJ 69 straipsnio nuostatas, turi būti atkuriamos slepiamos ar iškreipiamos aplinkybės ir apmokestinimas susiejamas su tikroju santykių turiniu. Pareiškėja akcentuoja, kad Panevėžio AVMI nekvestionuoja sutarčių teisėtumo, tačiau vertina jų sudarymo aplinkybes. Pareiškėjos nuomone, Panevėžio AVMI, atlikdama patikrinimą, netinkamai išnagrinėjo visas aplinkybes, kurios turėtų esminę įtaką sprendžiant jos apmokestinimo pagrįstumo klausimą, todėl atliktas patikrinimas nėra objektyvus ir pagrįstas.

Dėl pelno mokesčio (toliau – ir PM) apskaičiavimo

Pareiškėja nurodo mokesčių administratoriaus konstatuotas aplinkybes, pažymi, kad mokesčių administratorius dalinai klaidą ištaisė, t. y. perskaičiavo PM įvertinęs PVM, tačiau ne visas sumas įvertino.

Dėl sąnaudų nepripažinimo ir PM apskaičiavimo

Pareiškėja cituoja Pelno mokesčio įstatymo (toliau – PMĮ) 17 straipsnio 1 dalies nuostatas, LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2015-06-16 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1409-602/2015, kurioje teismas analizavo leidžiamų atskaitymų sąvoką ir akcentuoja, kad Panevėžio AVMI nekvestionuoja gautų pajamų pardavus automobilius, tačiau neleidžia įtraukti į leidžiamus atskaitymus 31 725 Eur, t. y. neleidžia įtraukti patirtų išlaidų (sąnaudų) į leidžiamus atskaitymus, kurias Pareiškėja patyrė pirkdama automobilius, kuriuos vėliau pardavusi gavo pajamas. Pareiškėja teigia, kad faktiškai sąnaudas patyrė, jos įprastinės, būtinos ir susijusios su Pareiškėjos veikla, t. y. atitinka PMĮ 17 straipsnio 1 dalies nuostatų reikalavimus.

Pareiškėja remiasi LVAT praktika³, kurioje pasisakoma, kad konstatuoti tam tikro fakto būvimą ar nebūvimą galima tik remiantis byloje surinktų įrodymų visuma, o ne atskirais įrodymais. Nustatant teisiškai reikšmingas aplinkybes, turi būti įvertintas surinktų įrodymų pakankumas, jų nuoseklumas, galimi prieštaravimai, logiškumas, atitinkamų duomenų nurodymo aplinkybės, įrodymų šaltinių patikimumas. Pareiškėjos nuomone, Panevėžio AVMI, siekdama apskaičiuoti teisingą mokesčio sumą, turėtų taikyti netiesioginius mokesčių apskaičiavimo metodus, įvertindama Pareiškėjos patirtas faktines išlaidas. Pareiškėja akcentuoja, kad Panevėžio AVMI šiuo klausimu atlikdama pakartotinį patikrinimą, nepagrįstai nepasisakė, nors Pareiškėja šiuo aspektu motyvus buvo pateikusi savo pastabose.

Dėl baudų dydžio

² LVAT 2008-02-20 sprendimas administracinėje byloje Nr. A556 250/2008; 2011-02-23 nutartis administracinėje byloje Nr. A575-371/2011; 2013-11-12 išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimas administracinėje byloje Nr. A556-715/2013; Administracinė jurisprudencija Nr. 26, 2014 m.; LVAT 2016-02-08 nutartis administracinėje byloje Nr. A145-602/2016; 2008-07-18 nutartis administracinėje byloje Nr. A502-1305/2008; 2013-02-06 nutartis administracinėje byloje Nr. A438-97/2013; 2008-05-29 nutartis administracinėje byloje Nr. A525-828/2008; 2012-09-27 nutartis administracinėje byloje Nr. A438-1715/2012; 2013-04-11 išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimas administracinėje byloje Nr. A442-724/2013; Administracinė jurisprudencija Nr. 25, 2013 m.; LVAT 2017-07-04 nutartis administracinėje byloje Nr. A517-442/2017.

³ LVAT 2018-12-05 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1746-556/2018; 2020-12-16 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1866-556/2020 ir kt.

Pareiškėja nurodo, kad nors Inspekcija dėl skirtos baudos grąžino Panevėžio AVMI spręsti iš naujo dėl vykdomo ikiteisminio tyrimo, tačiau Inspekcija delspinigių netraktuoja, kad tai bauda, nors juos ir sumažino 50 proc.

Pareiškėjos vertinimu Panevėžio AVMI neturi faktinio pagrindo MAJ 10 ir 69 straipsnių nuostatų taikymui, taip pat nenustatė aplinkybių, patvirtinančių, kad Pareiškėjos veiklos turinys ir išraiška skirtųsi. Panevėžio AVMI nenustatė naujų Pareiškėjos veiklos (turinio) aplinkybių ir nepagrindė pakankamais ir tinkamais įrodymais sprendimo teiginių, kaip tai numatyta LVAT praktikoje⁴.

Pareiškėja prašo skundžiamo sprendimo netvirtinti.

Inspekcija Sprendime nurodė, kad Panevėžio AVMI atliko PM už laikotarpį nuo 2020-01-01 iki 2020-12-31 bei PVM už laikotarpį nuo 2020-01-01 iki 2021-12-31 apskaičiavimo teisingumą ir surašė 2024-12-10 patikrinimo aktą Nr. (42.59 Mr) FR0680-354 (toliau – Patikrinimo aktas). Patikrinimo metu, taikant MAJ 69 straipsnio 1 dalies nuostatas, Pareiškėjai papildomai apskaičiuota 31 725 Eur PM bei 36 706 Eur PVM dėl fiktyviai įformintų ūkinių operacijų, kuriomis siekta PVM apskaičiuoti nuo maržos bei pagrįsti Pareiškėjos sąnaudas, taip pat 4 868 Eur PM dėl į leidžiamus atskaitymus įtrauktų sąnaudų dėl ilgalaikio turto nusidėvėjimo, 55 368 Eur PVM dėl neapskaičiuoto pardavimo PVM nuo automobilių apmokestinamosios vertės ir dėl į PVM atskaitą įtraukto lengvųjų automobilių pirkimo PVM.

Sprendime nurodyta, jog Panevėžio AVMI, įvertinusi Pareiškėjos pateiktas rašytines pastabas, pakeitė Patikrinimo aktą ir vietoje 31 725 Eur PM, apskaičiuoto taikant turinio viršenybės prieš formą principą, patvirtino 26 219 Eur PM, 36 706 Eur PVM sumą, apskaičiuotą taikant turinio viršenybės prieš formą principą, bei nuo šių sumų apskaičiuo 11 331,90 Eur PVM ir 8 803,17 Eur PM delspinigius, bei skyrė 18 353 Eur PVM ir 13 110 Eur PM baudas; taip pat pakeitė Patikrinimo aktą dalyje dėl 4 868 Eur PM, nurodydama sumokėti 4 253 Eur PM, patvirtino 55 368 Eur PVM, apskaičiuo 17 090,21 Eur PVM ir 1 433,07 Eur PM delspinigių bei skyrė 27 684 Eur PVM ir 2 126 Eur PM baudas.

Inspekcija Sprendime detalai apžvelgė MAJ, PMJ, PVMJ ir į šį įstatymą perkeltos 2006/11/EB PVM Direktyvos (toliau – PVM direktyva) nuostatas, t. y. teisės aktus, reglamentuojančius ginčo teisinius santykius bei teismų praktiką. Inspekcija Sprendimu patvirtino Panevėžio AVMI 2025-02-10 sprendimą Nr. (42.59 Mr) FR0682-31 dalyje dėl apskaičiuotų 26 219 Eur PM ir 36 706 Eur PVM (apskaičiuoti taikant turinio viršenybės prieš formą principą), dalyje dėl 4 253 Eur PM ir 55 368 Eur PVM bei 28 422,11 Eur PVM ir 10 236,24 Eur PM delspinigių; panaikino Panevėžio AVMI sprendimą dalyje dėl skirtų PM ir PVM baudų ir pavedė Panevėžio AVMI šioje dalyje priimti naują sprendimą; atleido nuo 50 proc. apskaičiuotų delspinigių – 14 211, 06 Eur PVM ir 5 118,12 Eur PM delspinigių.

Inspekcija nurodė, jog ginčas kilo dėl to, ar pagrįstai Panevėžio AVMI, taikant MAJ 8 straipsnio 3 dalies, 10 ir 69 straipsnių nuostatas ir vadovaujantis turinio viršenybės prieš formą principu konstatavo, kad Pareiškėja į automobilių pardavimo sandorių grandinę dirbtinai įterpė tiekėjus UAB „L“ ir A.D. (1.1. pažeidimas), S LP (1.2. pažeidimas), E LP (1.3. ir 1.4. pažeidimas), kas sudarė sąlygas automobilius BMW X3, Porsche Panamera, Lexus ir Audi Q8 parduoti taikant maržos schemą ir išvengti PVM apskaičiavimo nuo visos automobilių pardavimo vertės, bei siekė sumažinti apmokestinamąsias pajamas ir mokėtiną PM. Be to, ginčas vyksta ir dėl apskaičiuotų mokesčio sumų dėl automobilių Mercedes Benz S class (Patikrinimo akto 2 dalis), Rolls Royce (Patikrinimo akto 3 dalis), Mercedes Benz S 63 AMG (Patikrinimo akto 5 dalis), Porsche Cayenne (Patikrinimo akto 8 dalis), Mercedes-Benz S500 (Patikrinimo akto 9 dalis), Mercedes-Benz AMG G 63 (Patikrinimo akto 10 dalis). Taip pat ginčas vyksta dėl skirtos PVM ir PM baudos ir

⁴ LVAT 2010-11-08 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-1527/2010.

apskaičiuotų delspinigių. Pažymėtina, kad Pareiškėja neginčija aprašytų faktinių ginčo aplinkybių, tačiau nesutinka su mokesčių administratoriaus pateiktu nustatytų faktinių aplinkybių teisiniu vertinimu.

Dėl automobilio įsigijimo iš A.D.

Inspekcija nurodė, kad patikrinimo metu nustatyta, jog A.D. yra UAB „M“ vadovas ir akcininkas, Pareiškėją ir UAB „M“ sieja pastovūs verslo santykiai, 2020 m. Pareiškėja įformino 21 pirkimą iš UAB „M“.

Pagal R.D. paaiškinimą ir mokesčių administratoriaus turimą informaciją, R.D.: 1) 2020-02-04 įsigijo automobilį iš veiklos nevykdančios įmonės, sumokėjo 36 000 Eur grynais pinigais asmeniui, prisistačiusiam direktoriumi A.F. ir apdraudė automobilį civilinės atsakomybės draudimu vieno mėn. laikotarpiui; 2) 2020-02-05 pristatė automobilį techninei apžiūrai, kurios metu nustatyti dideli trūkumai (nepateikti reikalingi dokumentai, nes automobilis iš trečiųjų šalių ir pirmą kartą registruojamas Lietuvoje), patikros metu automobilio rida 6 436 km; pristatė automobilį techninei ekspertizei, gavo techninės ekspertizės pažymą Nr.001-12574; sutvarkė automobilio trūkumus (dokumentus), pakartotinai automobiliu nuvažiavo atlikti techninę apžiūrą, kurios metu trūkumų nebuvo nustatyta, patikros metu automobilio rida 6 440 km; 10:39 val. automobilį įregistravo VĮ Regitra; išbandė automobilį kelyje ir suprato, kad jis jam netinka; A.D. nedelsdamas nuvažiavo pas Pareiškėją, kur pardavė automobilį už 35 000 Eur (1000 Eur pigiau nei įsigijo prieš dieną); Pareiškėja 15 val. įformino pirkimo pardavimo sandorį sutartimi su A.D..

A.D. pateikė paaiškinimą dėl automobilio pirkimo pardavimo aplinkybių, kuriame nurodė, kad automobilis BMW X3 buvo surastas pagal skelbimą (duomenys neskelbtini) portale 2020 m. sausio mėn. Pardavėjo atstovas prisistatė kaip A.F., jo telefono numerio neišsisaugojo. Automobilį apžiūrėjo elektroniniu būdu, pagal nuotraukas, jis buvo geram stovyje ir iškart priėmė sprendimą nupirkti. Susitarė telefonu, kad pardavėjas vasario 4 d. automobilį pristatys į aikštelę (duomenys neskelbtini), iškart atvežė pirkimo pardavimo sąskaitą faktūrą ir pinigų priėmimo kvitą (nes už automobilį buvo sutarta apmokėti grynais pinigais). Kitą dieną gerai apgalvojęs ir išbandęs automobilį kelyje, suprato, kad jis netinka, kad norėjo kitokio ir nuvežė į Pareiškėjos automobilių pardavimo aikštelę, kur įmonės darbuotojas apžiūrėjo, sutiko nupirkti beveik už tokią pačią kainą. 2020-02-06 su Pareiškėja buvo surašyta pirkimo pardavimo sutartis.

A.D. pateikė UAB „L“ 2020-02-04 sąskaitą faktūrą TS Nr.20/02/04-3, kurioje nurodyta įsigyto automobilio kaina 36 000 Eur. Nustatyta, kad UAB „L“ darbuotojų (apdraustųjų) nėra, deklaracijų neteikia, pajamų nedeklaruoja. Automobilis su defektais į Lietuvą buvo importuotas UAB „N“ 2019-05-23, įsigijimo kaina 1 380 JAV dolerių. UAB „N“ išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registro iSAF duomenimis 2019 m. gegužės – birželio mėn. pardavimų UAB „L“ neįformino, Lietuvoje automobilių nepardavė. UAB „N“ 2019 m. liepos, rugpjūčio mėn. iSAF registru ir PVM deklaracijų nepateikė, neatsiliepė į mokesčių administratoriaus raginimą pateikti paaiškinimus apie vykdomą ekonominę veiklą, neturėjo samdomų darbuotojų, 2019-10-24 mokesčių administratoriaus iniciatyva išregistruota iš PVM mokėtojų, UAB „N“ nepateikė VĮ Registrų centrui finansinės atskaitomybės už 2018 m. 2023-03-13 VĮ Registrų centras priėmė sprendimą inicijuoti juridinio asmens likvidavimą. Mokesčių administratoriaus turimo išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registro iSAF duomenimis UAB „O“, kuriai priklauso (duomenys neskelbtini) portalas, neišrašė PVM sąskaitų faktūrų už paslaugas UAB „L“. Patikrinimo metu A.D. automobilio pirkimo pardavimo aplinkybių paaiškinimas vertintas kaip faktinių aplinkybių slėpimas. A.D. neįsitikinęs, kad parduodamas automobilis priklauso UAB „L“, kad A.F. yra UAB „L“ atstovas, pirmą kartą realiai pamatęs automobilį, jo neišbandęs iš karto sumokėjo 36 000 Eur grynais Kirgizijos piliečiui, neįsitikinęs jo tapatybe. A.D. nebandė tartis su pardavėju dėl automobilio grąžinimo nors buvo praėjusi tik viena diena ir sutvarkyti visi įregistravimui

reikalingi dokumentai. A.D. nuvažiavus pas Pareiškėją per kelias valandas buvo priimtas sprendimas dėl automobilio pirkimo. Pareiškėja apie mėnesį laiko derino būtent šio automobilio pardavimą su UAB „P“. Pareiškėja 2020-02-06 pagal PVM sąskaitą faktūrą Nr. 11459 pardavė automobilį UAB „P“ už 36 250 Eur ir nuo maržos apskaičiavo 217 Eur PVM. A.A. (Pareiškėjos akcininkas, direktorius iki 2019-06-18, nuo 2019-06-18 personalo vadovas, kasininkas) 2020-02-06 13:54 val. pateikė prašymą VĮ Regitra dėl automobilio įregistravimo UAB „P“ vardu. UAB „P“ 2020-02-06 banko pavedimu sumokėjo už automobilį 36 250 Eur.

UAB „P“ direktorius A.G. paaiškino, kad automobilio skelbimą rado internetiniame puslapyje. Iš nuotraukos ir aprašymo susidarė įspūdis, kad automobilis tvarkingas. Bendravo telefonu, manė, kad su įmonės vadovu internetiniame puslapyje nurodytais Pareiškėjos tel. numeriais. Sutarė, kad automobilį apžiūrės / įvertins BMW servisas. Apžiūra buvo įvykdyta, gavo BMW serviso išvadas, kad automobilis tvarkingas. Apžiūra servise įvyko maždaug per porą savaičių po pirmo automobilio pamatymo Pareiškėjos teritorijoje. Dar per porą savaičių apsisprendė ir informavo, kad nori pirkti. Dar apie savaitę užtruko automobilio pirkimas, sąskaitos gavimas, apmokėjimas, registravimas. Kadangi jau kurį laiką vairavo šį automobilį, patvirtino, kad automobilio būklė tarp gera – puiki. Automobilio perdavimas įvyko Pareiškėjos teritorijoje. Sutartis buvo koreguota / siuntinėjama / pasirašyta el. paštu, originalai paimti perdavimo metu. Pirkimo pardavimo sutartyje greičiausiai nebuvo įvardintas adresas kaip punktas, prie datos buvo nurodyta Vilnius.

UAB „P“ pateikė 2020-02-03 UAB „R“ serviso pasiūlymą ir PVM sąskaitą faktūrą Nr.SIV2000750 už patikros prieš pirkimą paslaugą, patikros metu automobilio rida 6 357 km. Tai, kad UAB „P“ galutinai nusprendė įsigyti automobilį iš Pareiškėjos 2020-02-04 ir kad pirkimo pardavimo sutartį nuspręsta pasirašyti 2020-02-06, įrodo faktas, kad UAB „P“ 2020-02-04 apdraudė įsigyjamą automobilį nuo 2020-02-06 metų laikotarpiui (pirkimo sutarties sudarymo dieną). Todėl Pareiškėja 2020-02-05 negalėjo įsigyti automobilio iš A.D., nes Pareiškėja 2020-02-03 UAB „P“ užsakymu pristatė automobilį patikrai į UAB „R“, t. y. įrodymas, kad Pareiškėja dar prieš 2020-02-03 disponavo automobiliu ir jį pardavinėjo.

Po atlikto mokestinio tyrimo 2022-06-14 Pareiškėja, susipažinusi su surinkta informacija, pateikė paaiškinimą, kuriame nurodė, kad A.D. 2020-01-09 automobilį perdavė su Pareiškėja susijusiai UAB „C“ pagal tarpininkavimo sutartį.

Pagal patikrinimo metu surinktą informaciją nustatyta, kad automobilis 2020-01-09 nepriklausė A.D.

Apibendrinus nustatytas aplinkybes, Panevėžio AVMI padarė išvadas, kad: 1) Pareiškėja elgėsi nesąžiningai įformindama automobilio pirkimo sandorį, kadangi pagal surinktą informaciją ji automobiliu disponavo (t. y. siūlė parduoti UAB „P“) anksčiau nei pati formaliai įformino automobilio įsigijimą; 2) Pareiškėja 2022-03-02 nepateikė paaiškinimo dėl automobilio pirkimo pardavimo sandorio aplinkybių, tačiau susipažinusi su mokestinio tyrimo metu surinktais įrodymais pateikė tikrovės neatitinkančią informaciją, kad 2020-01-09 automobilį Pareiškėjos susijusiam asmeniui perdavė A.D.; 3) Pareiškėja, žinodama, kad automobilio dokumentų, įrodančių, kas yra automobilio savininkas nėra, pardavinėjo automobilį savo vardu; 4) Pareiškėja, suradusi automobilio pirkėją UAB „P“, elgėsi nesąžiningai, kadangi išlaidų įteisinimui bei siekiui apskaičiuoti PVM nuo maržos, į automobilio įsigijimo grandinę įtraukė veiklos nevykdančią UAB „L“ ir verslo santykiais susijusį fizinį asmenį A.D.; 5) Patikrinimo metu konstatuota, kad Pareiškėja automobilį pardavinėti pradėjo 2020 m. sausio mėn., tačiau automobilio įsigijimo dokumentų neturėjo. UAB „P“ 2020-02-04 galutinai nusprendus įsigyti automobilį, Pareiškėja sudarė fiktyvią automobilio įsigijimo grandinę UAB „L“ → A.D. → Pareiškėja, turėdama du tikslus: įteisinti išlaidas bei apskaičiuoti PVM nuo maržos.

Vadovaudamasi MAJ 69 straipsnio nuostatomis, Panevėžio AVMI konstatavo, kad Pareiškėja piktnaudžiavo teise – elgėsi nesąžiningai, todėl nepagrįstai šio automobilio PVM apskaičiavo nuo maržos, kadangi ūkinės operacijos vyko ne apskaitos dokumentuose nurodytomis sąlygomis, t. y. automobilis BMW X3 nebuvo įsigytas iš apskaitos dokumentuose nurodytų asmenų. Pareiškėja pažeidė PMĮ 17 ir 31 straipsnių nuostatas, nes neturėdama automobilio įsigijimą patvirtinančių dokumentų, įformino ūkinę operaciją, kuri realiai tokiomis sąlygomis neįvyko, t. y. Pareiškėja automobilio iš A.D. neįsigijo, todėl nepagrįstai 2020 m. į leidžiamus atskaitymus įtraukė 35 000 Eur sąnaudų.

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjos skundo argumentus, susijusius su BMW X3, nurodė, kad patikrinimo metu surinkti įrodymai išsamiai aprašyti ir įvertinti patikrinimo metu įrodo, jog Pareiškėja elgėsi nesąžiningai, siekė mokestinės naudos, kadangi dirbtinai į automobilio įsigijimo grandinę įtraukė UAB „L“ ir A.D.. Sandoriai tarp šių asmenų vyko trumpame laiko tarpe, t. y. UAB „L“ automobilį pardavė A.D. 2020-02-04, A.D. Pareiškėjai – 2020-02-05, o Pareiškėja įformino automobilio pardavimą UAB „P“ jau 2020-02-06. Be to, kad sandoriai tarp šių asmenų vyko jau tuo metu, kai automobiliu, pagal patikrinimo metu surinktus duomenis, disponavo Pareiškėja, kadangi ji su UAB „P“ direktoriumi derino automobilio pardavimo klausimus dar prieš formaliai įforminant automobilio įsigijimo sandorių grandinę (apie penkias savaites iki pardavimo). Pagal teiktus paaiškinimus nurodyta, kad A.D. nurodyta įmonė, jo teigimu jam pardavusi automobilį, pardavimų nedeklaravo, šiai įmonei už skelbimo patalpinimą (duomenys neskelbtini) sąskaita neišrašyta. Pareiškėjos pateikti argumentai bei tai, kad už automobilį atsiskaityta pavedimu ir visos operacijos Pareiškėjos apskaitoje užfiksuotos tinkamai neįrodo, kad jos realiai įvyko nurodytomis sąlygomis, o Pareiškėja nepiktnaudžiavo teise.

Dėl automobilio Porsche Panamera įsigijimo iš S LP

Pareiškėja pagal 2020-03-10 S LP sąskaitą Nr.01-10032020 įformino automobilio Porsche Panamera įsigijimą už 78 500 Eur. Sąskaitoje nurodytas adresas Airijos miestas Cork, valstybė Didžioji Britanija, faktiškai įmonė registruota Airijoje, Cork mieste, registracijos Nr. (duomenys neskelbtini). Panevėžio AVMI nustatė, kad: 1) 2020-02-13 UAB „T“ automobilį su defektais importavo iš JAV, įsigijimo kaina - 2 500 JAV dolerių; 2) 2020-03-03 UAB „T“ pardavė automobilį su defektais S LP už 7 950,41 Eur plus PVM; 3) 2020-03-10 Pareiškėja sumokėjo už automobilį 78 500 Eur S LP; 4) 2020-03-03 S LP vardu įformintas automobilio su defektais įsigijimas už 7 950,41 Eur, o po savaitės 2020-03-10 įformintas šio automobilio su defektais pardavimas Pareiškėjai už 78 500 Eur.

Sprendime nurodyta, jog Airijos mokesčių administratorius pateikė informaciją, kad nėra įrodymų, jog S LP kada nors buvo įregistruota Airijos pajamų tarnyboje ar jai buvo suteiktas Airijos mokesčių identifikacinis numeris. Pagal pateiktus dokumentus S LP registracijos numeris yra LP 2653, tačiau Airijos mokesčių administratorius atsakė, kad toks mokėtojas niekada nebuvo registruotas.

Pagal Pareiškėjos dokumentus nustatyta, kad 2020-03-10 už automobilį savo lėšomis grynais sumokėjo A.A., ši suma buvo įtraukta į atskaitingo asmens A.A. išlaidas. Atskaitingam asmeniui A.A. 2020-03-31 iš kasos buvo išmokėta 68 659,18 Eur. Pareiškėja, 2020-03-10 turėdama kasoje 130 215,17 Eur grynų pinigų, nesumokėjo iš kasos už įsigyjamą automobilį. 2022-06-14 Pareiškėja pateiktame paaiškinime nurodė, kad pinigus už automobilį sumokėjo Pareiškėjos kasininkas A.A.. Mokesčių administratorius nurodė, kad Pareiškėjos kasininkas A.A. pažeidė Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000-02-17 nutarimu Nr. 179 patvirtintų Kasos darbo organizavimo ir kasos operacijų atlikimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 4 punktą, nes kasininkas, išmokėjęs grynus pinigus, neišrašė kasos išlaidų orderio, taip pat Taisyklių 5 punktą, nes nepatikrino pinigų gavėjo tapatybės, nepareikalavo pateikti asmens dokumento, t. y. neidentifikavo asmens kuriam išmokėjo pinigus.

Sprendime nurodyta, jog Panevėžio AVMI išanalizavusi 2020 m. avanso apyskaitas, nustatė, kad įforminti grynųjų pinigų išmokėjimai fiziniam asmeniui A.A. kaip atskaitingam asmeniui tik už automobilius iš S LP ir E LP. S LP ir E LP pateiktuose pinigų už automobilius sumokėjimo dokumentuose nenurodyti pinigų gavusio asmens duomenys tik uždėti identiški faksimiliniai parašų spaudai. Konstatuota, kad Pareiškėja, siekdama nusišlepti asmenį, kuriam išmokėti grynai pinigai, į grynųjų pinigų išmokėjimo operaciją įterpė atskaitingą asmenį ir akcininką A.A..

Nustatyta, kad 2020-03-04, sekančią dieną po to, kai UAB „T“ įformino automobilio pardavimą S LP, Pareiškėjos direktorė A.E. apdraudė automobilį civilinės atsakomybės draudimu. Panevėžio AVMI nustatė, kad Pareiškėja laikotarpiu nuo 2020-02-18 iki 2020-03-16 iš UAB „Prime auto“ šiam automobiliui įsigijo detales. UAB „Prime auto“ 2022-01-07 pateikė informaciją apie el. paštu šiam automobiliui užsakytas detales.

Mokestinio tyrimo metu Pareiškėjai 2022-01-12 buvo duotas mokesčių administratoriaus nurodymas Nr.(42.59 Mr)FR0706-47, kuriame buvo nurodyta pateikti informaciją apie automobilio įsigijimą iš S LP 2020-03-10 Porsche Panamera už 78 500 Eur. Pareiškėja nurodymo neįvykdė, 2022-01-24 informavo, kad vykdyto sandorio aplinkybių prisiminti negali ir paprašė vadovautis sandorius patvirtinančiais dokumentais.

Pagal pateiktus dokumentus A.A. iš savo lėšų sumokėjo 78 500 Eur nenustatytam asmeniui, tačiau nieko neatsimena apie automobilio įsigijimo aplinkybes, nors tai buvo išskirtinis sandoris. Pareiškėja 2020-03-18 pagal PVM sąskaitą faktūrą MAU Nr.11524 pardavė šį automobilį UAB „D“ už 80 000 Eur ir nuo maržos apskaičiavo 260 Eur PVM.

Po atlikto mokestinio tyrimo, 2022-06-14 Pareiškėja pateikė paaiškinimą, kuriame nurodė, kad UAB „D“ užsakymu surado ir pristatė automobilį, kuris buvo įsigytas JAV aukcione, tačiau nepaaiškino, dėl kokių priežasčių ir koku tikslu į pirkimo-pardavimo grandinę buvo įtraukta S LP. Pareiškėja šiam automobiliui pirko detales ir jį remontavo, pateikė detalių užsakymus. Inspekcija pažymėjo, kad Pareiškėja informaciją apie automobilio remontą ir detalių įsigijimą pateikė tik tada, kai mokesčių administratorius šią informaciją surinko iš trečiųjų šaltinių ir pateikė Pareiškėjai. Pareiškėjos direktorės A.E. teigimu automobilio „remonto darbai buvo baigti tik 2020-05-22“, tačiau Lietuvos techninės apžiūros įmonių asociacijos duomenimis, automobiliui atlikus techninę apžiūrą, nuo 2020-04-15 trūkumų nenustatyta (išskyrus dokumentų trūkumą), o 2024-03-18 nustatyti tik šviesos suregulavimo trūkumai.

Inspekcija apibendrina patikrinimo metu padarytas išvadas, kurių pagrindu konstatuota, kad Pareiškėja sudarė fiktyvią automobilio įsigijimo grandinę turėdama du tikslus: įteisinti išlaidas bei apskaičiuoti PVM nuo maržos.

Vadovaujantis MAJ 69 straipsnio 1 dalies nuostatomis, konstatuota, kad Pareiškėja piktnaudžiavo teise – elgėsi nesąžiningai, todėl nepagrįstai šio automobilio PVM apskaičiavo nuo maržos, kadangi ūkinės operacijos vyko ne apskaitos dokumentuose nurodytomis sąlygomis, t. y. automobilis Porsche Panamera nebuvo įsigytas iš pirmiau minėtų asmenų. Pareiškėja iš S LP automobilio neįsigijo, įformintoje sąskaitoje užfiksuota ūkinė operacija apskaitos dokumentuose nurodytomis sąlygomis neįvyko, t. y. 2020-03-10 įformintas sandoris su S LP buvo formalus įsigijimo išlaidų įteisinimas. Pareiškėja taip pat pažeidė PMĮ 17 ir 31 straipsnio nuostatas, neturėdama dokumentų, turinčių juridinę galią, nepagrįstai 2020 m. į leidžiamus atskaitymus įtraukė 78 500 Eur sąnaudų.

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjos skundo argumentus, susijusius su automobiliu Porsche Panamera, pažymėjo, kad Pareiškėja nepateikė Panevėžio AVMI išvadas paneigiančių argumentų ar įrodymų, tačiau tik pakartojo patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, nurodydama, kad visus automobilio pirkimo dokumentus formino pardavėjas S LP, o pinigų už šį automobilį sumokėjo Pareiškėjos kasininkas – A.A.. Visos ginčo ūkinės operacijos Pareiškėjos apskaitoje apskaitytos tinkamai ir kt. Taip pat Inspekcija

akcentavo, kad nors Pareiškėja nurodo, kad dokumentus formino S LP, tačiau nustatyta, kad tokia įmonė nebuvo registruota. Šios ir visos paminėtos aplinkybės suponuoja, kad Panevėžio AVMI patikrinimo metu padarė teisingas išvadas.

Dėl automobilio Lexus įsigijimo iš E LP

Sprendime nurodoma, kad Pareiškėja pagal 2020-05-20 E LP (registruota Didžiojoje Britanijoje, registracijos Nr. (duomenys neskelbtini)) sąskaitą įformino automobilio Lexus įsigijimą už 26 000 Eur. Išanalizavus automobilio judėjimo schemą Lietuvoje iki jo pardavimo Pareiškėjai nustatyta: 1) 2019-03-27 UAB „T“ automobilį importavo iš JAV, automobilis su defektais, įsigijimo kaina 1 300 JAV dolerių; 2) 2020-05-13 UAB „T“ pardavė automobilį su defektais S LP už 2 760,33 Eur plius PVM; 3) 2020-05-20 pagal turimus įsigijimo ir apmokėjimo dokumentus Pareiškėja įsigijo automobilį jau iš E LP.

Pareiškėja pateikė 2020-05-20 E LP išrašytą grynų pinigų gavimo dokumentą už automobilį. Laikotarpiu nuo 2020-05-13 iki 2020-05-20 (nenustatytu tikslu laiku) E LP galimai įsigijo automobilį su defektais iš S LP, 2020-05-20 įformino automobilio pardavimą Pareiškėjai už 26 000 Eur.

Didžiosios Britanijos mokesčių administratorius pateikė informaciją, kad E LP buvo įregistruota įmonių registre „Companies House“ 2020-01-15, likviduota 2021-09-07, direktorė nuo 2020-02-17 A.H. (Rusijos pilietė), įmonė nebuvo Jungtinės Karalystės rezidentė, deklaracija už metus, pasibaigusius 2021-04-05, nebuvo pateikta.

Pagal Pareiškėjos dokumentus nustatyta, kad 2020-05-20 už automobilį savo lėšomis 26 000 Eur grynais sumokėjo A.A., ši suma buvo įtraukta į atskaitingo asmens A.A. išlaidas. Atskaitingam asmeniui A.A. iš kasos 2020-05-29 buvo išmokėta 18 000 Eur. Pareiškėja, 2020-05-20 turėdama kasoje 54 332,32 Eur grynų pinigų, nesumokėjo iš kasos už įsigyjamą automobilį. Pareiškėjos kasininkas A.A. pažeidė Taisyklių 4 ir 5 punktus, nes neišrašė kasos išlaidų orderio, neidentifikavo asmens, kuriam išmokėjo pinigus.

Išanalizavus 2020 m. avanso apyskaitas, nustatyta, kad įforminta A.A. kaip atskaitingo asmens grynų pinigų išmokėjimas fiziniam asmeniui tik už automobilius iš S LP ir E LP. S LP ir E LP pateiktuose pinigų už automobilius sumokėjimo dokumentuose nenurodyti pinigų gavusio asmens duomenys, tik uždėti identiški faksimiliniai parašų spaudai, nors įmonės skirtingos. Prie vieno parašo nurodytas generalinis direktorius (duomenys neskelbtini), tačiau toks asmuo nebuvo E LP direktorium, direktorė buvo A.H..

Pareiškėjai 2022-01-12 mokesčių administratoriaus nurodymu Nr.(42.59Mr)FR0706-47 buvo nurodyta pateikti Informaciją apie automobilio įsigijimą. Pareiškėja 2022-01-24 informavo, kad vykdyto sandorio aplinkybių prisiminti negali ir paprašė vadovautis sandorius patvirtinančiais dokumentais. Pagal pateiktus dokumentus A.A. iš savo lėšų sumokėjo 26 000 Eur nenustatytam asmeniui, tačiau nieko neatsimena apie automobilio įsigijimo aplinkybes, nors labai panašus sandoris vyko prieš du mėnesius.

Pareiškėja 2020-05-21 pagal panaudos sutartį automobilį neterminuotai perdavė naudotis ir automobilio valdytoja įregistravo direktorę A.E.. Pareiškėja 2020-06-22 pardavė automobilį AB (duomenys neskelbtini) bankui už 28 000 Eur, pritaikė maržos schemą ir apskaičiavo PVM nuo maržos 347 Eur.

Po atlikto mokesstinio tyrimo 2022-06-14 Pareiškėja pateikė paaiškinimą, ir prisiminė sandorių, kurie buvo išanalizuoti ir surinkta informacija pateikta pranešime apie atliktą mokesstinį tyrimą, aplinkybes. Mokesčių administratorius pastebėjo, kadangi apie sandorius su E LP pranešime informacija nebuvo pateikta, Pareiškėja neteikė jokie paaiškinimo taip pat.

Apibendrinus surinktą informaciją padaryta išvada, kad: 1) Pareiškėja elgėsi nesąžiningai, nes apskaitoje nefiksavo šio automobilio remontui sunaudotų detalių ir nuslėpė faktą, kad automobilis iki įsigijimo įforminimo buvo remontuojamas pas Pareiškėją; 2) Pareiškėja nepateikė paaiškinimo dėl automobilio pirkimo pardavimo sandorio

aplinkybių, nepateikė informacijos, koku tikslu į sandorių grandinę buvo įtraukta E LP; 3) Pareiškėja žinodama, kad A.A. už automobilių sumokėjo nenustatytiems asmenims, A.A. avanso apyskaitoje apskaitė 26 000 Eur; 4) Pareiškėja žinodama, kad jos užsakytas automobilis JAV kainavo 1 300 JAV dolerių, įformino įsigijimą iš E LP už 26 000 Eur; 5) Pareiškėja, prieš įregistruojant automobilį, elgėsi nesąžiningai išlaidų įteisinimui į sandorių grandinę įtraukusi E LP (ne PVM mokėtoja).

Atsižvelgiant į išdėstytą, Panevėžio AVMI konstatavo, kad Pareiškėja sudarė fiktyvią automobilio įsigijimo grandinę įterpdama E LP, turėdama du tikslus: įteisinti patirtas išlaidas bei apskaičiuoti PVM nuo maržos.

Panevėžio AVMI nurodė, kad automobilio pardavimo sandoriai įforminti trumpame laiko tarpe, t. y. 2020-05-13 UAB „T“ įformino automobilio pardavimą S LP už 2 760,33 Eur, po to, nenustatytu laiku laikotarpyje nuo 2020-05-13 iki 2020-05-20 automobilį įsigijo E LP, o jau 2020-05-20 automobilį įsigijo Pareiškėja už 26 000 Eur. Automobilis iki jo įsigijimo buvo remontuojamas pas Pareiškėją. Pati Pareiškėja neteikė paaiškinimų apie automobilio įsigijimo aplinkybes. Padaryta išvada, kad Pareiškėja elgėsi nesąžiningai, siekė mokesstinės naudos (sumokėti PVM nuo maržos bei įteisinti išlaidas), kadangi dirbtinai į automobilio įsigijimo grandinę įtraukė S LP ir E LP (ne PVM mokėtoja).

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjos skundo argumentus, susijusius su automobiliu *Lexus*, pažymėjo, kad tai, jog Pareiškėja pardavė automobilį (duomenys neskelbtini) bankui, niekaip nepagrindžia, jog Pareiškėja turėjo teisę taikyti maržą ir kad ji atitiko sąlygas, norėdama ją pritaikyti. Inspekcijos vertinimu, akivaizdu, kad automobilis buvo remontuojamas Pareiškėjos, tačiau 2020-05-13 UAB „T“ įformino automobilio pardavimą S LP už 2 760,33 Eur, po to, nenustatytu laiku laikotarpyje nuo 2020-05-13 iki 2020-05-20 automobilį įsigijo E LP, o jau 2020-05-20 automobilį įsigijo Pareiškėja už 26 000 Eur. Nurodė, jog Pareiškėja teikdama, kad Panevėžio AVMI remiasi tik prielaidomis, nepateikė Panevėžio AVMI sprendimą nugincijančių argumentų.

Dėl automobilio Audi Q8 įsigijimo iš E LP

Sprendime nurodoma, kad Pareiškėja pagal 2020-07-10 E LP išrašytą sąskaitą įformino automobilio Audi Q8 įsigijimą už 72 000 Eur. Panevėžio AVMI nustatė: 1) 2020-05-13 UAB „U“ įvežė automobilį su defektais iš JAV, muitinės sandėliavimo procedūra, statistinė vertė 1 104 JAV dolerių; 2) 2020-05-18 UAB „V“ įformino muitinės procedūrą, išleidimo į laisvą apyvartą, automobilio statistinė vertė 16 931 JAV dolerių. UAB „V“ iš PVM mokėtojų registro išregistruota 2020-05-26, po išregistravimo pajamų nedeklaravo, pelno deklaracijų neteikė; 3) E LP automobilio įsigijimo aplinkybės patikrinimo metu nebuvo nustatytos.

Pareiškėja pateikė 2020-07-10 pinigų už automobilį sumokėjimo dokumentą išrašytą E LP.

Didžiosios Britanijos mokesčių administratorius pateikė informaciją, kad E LP buvo įregistruota įmonių registre „Companies House“ 2020-01-15, likviduota 2021-09-07, direktorė nuo 2020-02-17 A.H. (Rusijos pilietė), įmonė nebuvo Jungtinės Karalystės rezidentė, deklaracija už metus, pasibaigusius 2021-04-05, nebuvo pateikta. Pagal Pareiškėjos dokumentus nustatyta, kad už automobilį 72 000 Eur grynais sumokėjo atskaitingas asmuo A.A., ši suma buvo įtraukta į atskaitingo asmens A.A. išlaidas. A.A. išmokėdamas grynus pinigus nepatikrino pinigų gavėjo tapatybės, nepareikalavo pateikti asmens dokumento, t. y. neidentifikavo asmens kuriam išmokėjo pinigus.

Pareiškėjai 2022-01-12 mokesčių administratoriaus nurodymu Nr. (42.59Mr)FR0706-47 buvo nurodyta pateikti Informaciją apie automobilio įsigijimą.

Pareiškėja 2022-01-24 informavo, kad vykdymo sandorio aplinkybių prisiminti negali ir paprašė vadovautis sandorius patvirtinančiais dokumentais. Pagal pateiktus dokumentus A.A. grynais pinigais sumokėjo 72 000 Eur nenustatytam asmeniui, tačiau nieko neatsimena

apie automobilio įsigijimo aplinkybes, nors panašūs sandoriai vyko prieš du ir keturis mėnesius. Pareiškėja 2020-07-14 pagal PVM sąskaitą faktūrą MAU Nr.11733 pardavė automobilį UAB „D“ už 74 000 Eur, pritaikė maržos schemą ir apskaičiavo PVM nuo maržos 347 Eur. Pareiškėja UAB „D“ parduotą automobilį perdavė A.I., kuris apie automobilio gavimą patvirtino pasirašydamas PVM sąskaitoje faktūroje. A.I. 2020-07-16 pristatė automobilį techninei ekspertizei ir VĮ Regitra pateikė prašymą įregistruoti automobilį UAB „D“ vardu. A.I. nuo 2020-06-17 iki 2021-10-25 niekur nedirbo, nuo 2021-10-26 įdarbintas pas Pareiškėją.

Po atlikto mokestinio tyrimo 2022-06-14 Pareiškėja pateikė paaiškinimą, ir prisiminė sandorių, kurie buvo išanalizuoti ir surinkta informacija pateikta pranešime apie atliktą mokestinį tyrimą, aplinkybes. Kadangi apie sandorius su E LP pranešime informacija nebuvo pateikta, tai Pareiškėja neteikė jokio paaiškinimo, nors pateikti informaciją buvo paprašyta 2022-01-12.

Apibendrinus surinktą informaciją padaryta išvada, kad: 1) Pareiškėja elgėsi nesąžiningai, nes apskaitoje nefiksavo automobilio remontui sunaudotų detalių ir nuspėpė faktą, kad automobilis iki įsigijimo įforminimo buvo remontuojamas pas Pareiškėją; 2) Pareiškėja nepateikė paaiškinimo dėl automobilio pirkimo pardavimo sandorio aplinkybių, nepateikė informacijos kokiu tikslu į sandorį buvo įtraukta E LP; 3) Pareiškėja žinodama, kad A.A. už automobilį sumokėjo nenustatytiems asmenims, A.A. avanso apyskaitoje apskaitė 72 000 Eur; 4) Pareiškėja žinodama, kad jos užsakytas automobilis JAV kainavo 1 104 JAV dolerius įformino įsigijimą iš E LP už 72 000 Eur; 5) Pareiškėja prieš automobilio pardavimą UAB „D“, elgėsi nesąžiningai išlaidų įteisinimui į automobilio įsigijimo sandorių grandinę įtraukusi E LP.

Atsižvelgiant į išdėstytą, konstatuota, kad Pareiškėja sudarė fiktyvią automobilio įsigijimo grandinę turėdama du tikslus: įteisinti patirtas išlaidas bei apskaičiuoti PVM nuo maržos.

Sprendime pažymėta, kad patikrinimo metu surinkta informacija apie tai, kad Pareiškėja disponavo automobiliu dar iki jo įsigijimo įforminimo iš E LP. Be to, Pareiškėja nepateikė jokių paaiškinimų apie automobilio įsigijimo aplinkybes, už automobilį atsiskaityta grynaisiais pinigais. Panevėžio AVMI išanalizavusi visumą surinktų įrodymų pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėja elgėsi nesąžiningai, siekė mokestinės naudos, kadangi dirbtinai į automobilio įsigijimo grandinę įtraukė E LP (ne PVM mokėtoja). Taip pat Sprendime pažymima, kad Pareiškėja skunde centriniam mokesčių administratoriui apsiribojo vien nepagrįstų paaiškinimų teikimu, tačiau niekaip nenuginčijo patikrinimo metu padarytų išvadų.

Dėl automobilio Mercedes Benz S class įsigijimo iš F OÜ

Sprendime nurodyta, jog Panevėžio AVMI nustatė, kad Pareiškėja pagal 2021-12-21 PVM sąskaitą faktūrą MAU Nr.12793 įformino automobilio Mercedes Benz S class pardavimą už 73 000 Eur UAB „G“, kuriam PVM nuo maržos neskaičiavo, nes įsigyta brangiau nei parduota. Pagal Pareiškėjos patikrinimui pateiktus dokumentus, nustatyta, kad šis automobilis 2019-04-24 buvo įsigytas iš Estijos įmonės F OÜ ne PVM mokėtojos už 135 000 Eur. Už automobilį apmokėta grynaisiais pinigais, 13 mokėjimų po 10 000 Eur ir vienas mokėjimas 5 000 Eur.

Iš Pareiškėjos pateiktų F OÜ išrašytų Kasos orderių matyti, kad už automobilį buvo sumokėta F OÜ kasoje Taline, nes kasos operacijos vykdomos kasoje, konkrečioje įmonės veiklos vykdymo vietoje. T. y. A.A. 14 dienų Estijoje mokėjo už automobilį ir kasdien nešdavo pinigus į F OÜ kasą. A.A. taip pat pinigus į F OÜ kasą įnešė gegužės 1 dieną, kuri Estijoje yra nedarbo diena. Pareiškėjos pateikti F OÜ išrašyti Kasos orderiai yra F OÜ išlaidų, o ne pajamų orderiai.

Pareiškėja 2024-01-26 pateiktame paaiškinime nurodė, kad įsigyjant automobilį ją atstovavo ir už ją sumokėjo A.A., mokėjo grynais pinigais, nes buvo tokia pardavėjų sąlyga, kito pasirinkimo neturėjo, automobilį į Lietuvą pristatė F OÜ. Pagal Pareiškėjos pateiktus dokumentus apmokėjimas vyko Estijoje, pagal Pareiškėjos paaiškinimą Lietuvoje, pristatčius automobilį. Pareiškėja įformindama apmokėjimą už automobilį turėjo pasirinkimą grynų pinigų išmokėjimą įforminti teisės aktų nustatyta tvarka. Pareiškėjos kasininkas A.A. pažeidė Taisyklių 4 ir 5 punktus, nes neišrašė kasos išlaidų orderio ir nenustatė asmens, kuriam išmokėjo grynuosius pinigus, tapatybės.

Apie pinigų mokėjimo aplinkybes Pareiškėja neteikė jokių paaiškinimų, todėl nepavyko nustatyti, ar tariamas automobilio pardavėjas 20 dienų kasdien Pareiškėjai nešė po vieną kasos išlaidų orderį, pagal kurį gaudavo po 10 000 Eur (paskutinę dieną 5 000 Eur), ar, pristatęs automobilį, pateikė 14 kasos išlaidų orderių ir jam buvo sumokėta 135 000 Eur.

Pareiškėja 2024-01-26 pateikė paaiškinimą apie automobilio įsigijimo aplinkybes, kad automobilį įsigyti pasiūlė telefonu paskambinę žmonės, iš kurių neprašė jokių dokumentų patvirtinančių, kad jie atstovauja įmonę F OÜ, nes neturi pagrindo abejoti pardavėjais. Vardų ir pavardžių su kuo bendravo įsigijimo ir automobilio perdavimo metu, kam sumokėjo už automobilį neprisimena, neatsimena, kur pirmą kartą apžiūrėjo automobilį, nenurodė net valstybės. Pareiškėja iš F OÜ neprašė dokumentų, įrodančių, kad jie yra teisėti automobilio savininkai. Pasitikrinti, ar automobilis priklauso pardavėjams, neturėjo galimybės. Pareiškėjos teigimu, automobilį į Lietuvą pristatė F OÜ, ar automobilis atvažiavo savo eiga, ar buvo transportuojamas, neatsimena.

Estijos mokesčių administratorius 2020-03-04 informavo, kad nepavyko susisiekti su bendrove F OÜ. F OÜ nėra PVM mokėtoja, ji neatsiliepia į nurodymus, laiškus ar skambučius. Bendrovė F OÜ 2020-02-07 buvo išregistruota iš įmonių registro, todėl ji daugiau nebeegzistuoja, ji neteikė jokių deklaracijų ir ataskaitų, nėra informacijos apie sandorius, sąskaitas faktūras, mokėjimus, transportą. Pareiškėja VĮ Regitra, įregistruodama automobilį, pateikė Vokietijoje išduotus automobilio registravimo dokumentus, išduotus Estijoje registruoto mokesčių mokėtojo Z OÜ vardu.

Estijos mokesčių administratorius nurodė, kad Z OÜ niekada neturėjo automobilio Mercedes Benz S class. Z OÜ valdybos narys neigia nuosavybės teises į automobilį Mercedes Benz S class, neįsivaizduoja, kaip be jų žinios būtų galima įregistruoti įmonę kaip transporto priemonės savininką Vokietijoje. Z OÜ niekada negirdėjo ir neturėjo reikalų su F OÜ ar Pareiškėja. Jokių sandorių ar kontaktų su šiomis įmonėmis nebuvo. Patikrinus automobilio registraciją kitose Europos Sąjungos (toliau – ES) valstybėse narėse EUCARIS informacinėje sistemoje, nustatyta, kad automobilis Vokietijoje ar kitoje ES valstybėje registruotas nebuvo.

Atsižvelgiant į tai, kad Z OÜ teigia, jog automobilio niekada neturėjo, o F OÜ jokių pardavimų nedeklaravo, Pareiškėja nepateikė jokios objektyviais įrodymais pagrįstos informacijos apie automobilio transportavimą, kokie asmenys ir iš kur jį atgabeno, kokiems asmenims buvo sumokėta grynais 135 000 Eur, padaryta išvada, kad Pareiškėja įformino nenustatytiems asmenims priklausiusio automobilio įsigijimą, įterpdama Estijos įmonę F OÜ (ne PVM mokėtoja), kuri buvo naudojama tik sandorių grandinei sukurti, siekiant įteisinti įsigijimo išlaidas ir išvengti PVM mokėjimo Lietuvoje, įteisinant PVM mokėjimą pagal maržos schemą. Konstatuota, kad Pareiškėja iš F OÜ automobilio neįsigijo, įformintoje sąskaitoje užfiksuota ūkinė operacija nėra įvykusi apskaitos dokumentuose nurodytomis sąlygomis, t. y. 2019-04-24 įformintas sandoris su F OÜ buvo formalus įsigijimo išlaidų įteisinimas.

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjos skundo argumentus, susijusius su automobiliu *Mercedes Benz S class*, pažymėjo, jog nustatytų aplinkybių pakanka konstatuoti, kad Pareiškėja neįgijo automobilio jos nurodytomis aplinkybėmis. Pareiškėja nenuginčijo Panevėžio AVMI surinktų įrodymų ir padarytų išvadų. Tokie argumentai, kaip su

neteisėtu liudijimu ji nebūtų galėjusi įregistruoti automobilio Lietuvoje, niekaip neįrodo įgijimo jos nurodomomis aplinkybėmis, nes akivaizdu, kad dokumentuose nurodytas pardavėjas tokio automobilio neturėjo, taigi negalėjo ir parduoti.

Dėl automobilio Rolls Royce nusidėvėjimo sąnaudų

Sprendime nurodoma, jog Pareiškėja 2018-01-29 ilgalaikio turto grupėje apskaitė automobilį Rolls Royce. VĮ Regitra pateikė 2016-03-07 Pirkimo pardavimo sutartį Nr. PPS/201603F-179, kurios pagrindu automobilis 2016-06-29 buvo įregistruotas į transporto priemonių registrą, savininkas Pareiškėja. 2016-03-07 Pareiškėjos vienintelis akcininkas priėmė sprendimą parduoti automobilį UAB „H“ ir 2016-03-07 Pareiškėja įformino pardavimą PVM sąskaita faktūra MAU Nr.7830 UAB „H“ už 150 000 Eur. Pareiškėja pateikė 2016-06-16 sąskaitą Nr.16/06/16/1, pagal kurią automobilis įsigytas iš A1 už 150 000 Eur. Išanalizavus apmokėjimą nustatyta, kad Pareiškėja 97 787 Eur (tokia skola buvo 2020-01-01 datai) sumokėjimą įformino aštuoniais kasos išlaidų orderiais 2020 metų rugpjūčio – rugsėjo mėn. Kasos išlaidų orderiuose nurodyta, kad pinigai išduoti A1, tačiau gavėjo, kasininko ir įmonės vadovo parašai vizualiai identiški A.D. parašams. Pagal kasos išlaidų orderius pinigų paėmė A.D., tačiau nėra dokumentų, kad jie būtų išmokėti A1 atstovui.

Pareiškėja nepateikė automobilio įsigijimą patvirtinančių dokumentų, kurių pagrindu ji disponavo automobiliu ir 2016-03-07 jį pardavė UAB „H“.

Patikrinimo metu išanalizavus automobilio judėjimo schemą Lietuvoje iki pardavimo Pareiškėjai nustatyta, kad: 1) 2015-03-06 UAB „T“ įvežė automobilį su defektais (skendęs) iš JAV, muitinės procedūra laikinasis įvežimas perdirbti, statistinė vertė 24 182 Eur; 2) 2016-03-09 UAB „T“ įformina muitinės procedūrą, išleidimo į laisvą apyvartą ir automobilį apskaitoje apskaito kaip prekę skirtą perparduoti; 3) UAB „T“ 2016-06-01 įformino automobilio pardavimą A1 už 30 900 Eur.

Pagal surinktą informaciją nustatyta, kad: 1) 2015-06-01 Pareiškėja automobilį apdraudžia civilinės atsakomybės draudimu; 2) 2015-08-20 Pareiškėja parduoda automobilį UAB „H“, kuris tuo metu priklauso UAB „T“, importuotas automobilis laikinai įvežtas perdirbti; 3) 2016-03-07 Pareiškėja parduoda automobilį UAB „H“, kuris tuo metu priklauso UAB „T“, importuotas automobilis laikinai įvežtas perdirbti; 4) 2016-06-16 Pareiškėja pateikė automobilio įsigijimo dokumentus iš A1, automobilis tuo metu priklauso UAB „H“, nes Pareiškėja jai prieš tris mėnesius įformino pardavimą.

Panevėžio AVMI konstatavo, kad Pareiškėja pažeidė PMĮ 17 ir 31 straipsnių nuostatas, neturėdama automobilio įsigijimą patvirtinančių, t. y. turinčių juridinę galią, dokumentų nepagrįstai 2020 m. į leidžiamus atskaitymus įtraukė 15 000 Eur automobilio nusidėvėjimo sąnaudų.

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjos skundo argumentus, susijusius su automobiliu Rolls Royce, pažymi, kad kaip jau pažymėjo Panevėžio AVMI sprendime, ši sutartis patvirtina nuosavybės faktą, bet nesukuria automobilio įsigijimo dokumentų. Automobilio importuotojas UAB „T“ automobilį A1 pardavė 2016-06-01, tuo tarpu Pareiškėja jau 2016-03-07 pardavė automobilį UAB „H“, kurio savininkas pagal įsigijimo dokumentus buvo ne Pareiškėja, o UAB „T“.

Dėl sandorių su automobiliu Mercedes-Benz S 63 AMG

Sprendime nurodoma, kad Pareiškėja 2016-05-20 iš Vokietijos įmonės I įsigijo naują (pirmos registracijos data 2016-01-11) lengvąjį automobilį Mercedes-Benz S 63 AMG už 167 500 Eur. Automobilis apskaitytas kaip prekė, skirta perparduoti, o nuo automobilio įsigijimo vertės 2016 m. gegužės mėn. priskaičiuota ir įtraukta į PVM atskaitą 35 175 Eur suma. Pareiškėja 2016-10-12 su UAB „H“ sudarė lizingo sutartį Nr.201610F-963 ir pirkimo pardavimo sutartį Nr.PPS/201610F-963 bei pardavė automobilį pagal 2016-10-11 PVM sąskaitą faktūrą MAU Nr. 8375 už 118 063,75 Eur plus 24 793,39 Eur PVM. Pareiškėja nuo 2016-11-25 sudarė civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis.

2017-04-25 Lizingo sutartis buvo nutraukta ir UAB „H“ grąžino automobilį. UAB „H“ 2017-04-26 pardavė automobilį pagal PVM sąskaitą faktūrą CFL Nr.1712942 Pareiškėjai už 118 063,75 Eur plus 24 793,39 Eur PVM. Pareiškėja į PVM atskaitą įtraukė 24 793,39 Eur PVM. Pagal automobilio techninės apžiūros galiojimą ir istoriją nustatyta, kad pirma apžiūra buvo atlikta 2016-12-01 ir nuo šios datos jis galėjo dalyvauti eisme. Pagal Automobilio spidometro parodymus nustatyta, kad Pareiškėjos automobiliu laikotarpiu nuo 2019-02-04 iki 2021-02-11 nuvažiuota 30 936 km (116 533 – 85 597). Įrodymų, kad automobilis buvo naudojamas Pareiškėjos ekonominėje veikloje laikotarpiu nuo 2020-01-01 iki 2021-12-31, Pareiškėja nepateikė. Pagal Pareiškėjos pateiktus sunaudotų medžiagų nurašymo aktus, nustatyta, kad kuras automobiliui 2020 m. nebuvo nurašomas.

Pagal Administracinių teisės pažeidimų duomenų bazę Pareiškėjos automobiliu padaryti nusižengimai. Užfiksuoti pažeidimai įrodo, kad laikotarpiu nuo 2020-06-22 iki 2021-11-21 automobilis buvo naudojamas.

Atsižvelgiant į surinktą informaciją, konstatuota, kad šis automobilis buvo naudojamas kaip ilgalaikis turtas, tačiau ne Pareiškėjos ekonominėje veikloje. Pareiškėja, priėmusi sprendimą suteikti teisę naudotis jai priklausančiu automobiliu, privalėjo 2016 m. gruodžio mėn. apskaitoje perkelti automobilį iš prekių, skirtų parduoti, sąskaitos į ilgalaikio turto sąskaitą. Pareiškėja nepateikė įrodymų, kad automobilis 2020 – 2021 m. buvo naudojamas PVM apmokestinamoje veikloje. Taip pat konstatuota, kad nuo 2020 m. sausio mėn. iki 2021 m. gruodžio mėn. automobilis nebuvo naudojamas Pareiškėjos PVM apmokestinamoje veikloje, todėl PVM atskaita patikslinta už 2020 m. sausio mėn. 13 484 Eur (35 175 Eur / 60 mėn.*23 mėn.).

Sprendime nurodomas PVM atskaitos tikslinimo teisinis pagrindas bei atsakoma į Pareiškėjos skundo argumentus susijusius su minėtu Mercedes-Benz S 63 AMG automobiliu.

Dėl automobilio Porsche Cayenne pardavimo PVM

Sprendime nurodoma, kad Pareiškėja ilgalaikio turto grupėje 2020-10-12 apskaitė automobilį *Porsche Cayenne*. Pareiškėja pateikė 2020-10-12 Transporto priemonės pirkimo pardavimo sutartį pagal kurią iš Vokietijoje gyvenančio A.J. įsigijo naują automobilį už 19 500 Eur. Automobilio rida 4 800 km, todėl jis pagal PVMĮ 2 straipsnio 16 dalies nuostatas, laikomas nauju. Lietuvos techninės apžiūros įmonių asociacijos duomenimis 2020-10-13 automobiliui atlikus techninę apžiūrą trūkumų nenustatyta. Pareiškėjos 2020-12-31 kasos išlaidų orderyje Nr.17-239 nurodyta, kad kasininkas A.A. iš kasos A.J. išmokėjo 19 500 Eur. Pareiškėjos kasininkas A.A. pažeidė Taisyklių 5 punktą, nes, išmokėdamas grynus pinigus, nepatikrino pinigų gavėjo tapatybės.

Sprendime nurodyta, jog išanalizavus Pareiškėjos automobilio įsigijimo aplinkybes nustatyta, kad: 1) 2019-08-22 UAB „A2“ importavo automobilį iš JAV; 2) 2021-07-13 UAB „A2“ pardavė automobilį su defektais A.K., kuris už automobilį sumokėjo grynais per el. kasos aparatą. A.K. perduoti JAV išduoti automobilio registravimo dokumentai.

Patikrinimo metu nenustatyta, kaip Pareiškėja galėjo įsigyti automobilį 2020 m. su vokiškais registracijos dokumentais, jei importuotojas UAB „A2“ automobilį pardavė 2021 m. kitam fiziniam asmeniui su amerikietiškais dokumentais. VĮ Regitra 2022-02-01 išsiųstas prašymas pateikti automobilio įregistravimo bei išregistravimo dokumentus, techninės ekspertizės pažymys ir kitus dokumentus, pateiktus registruojant automobilį, kopijas bei asmenų, kurie pateikė dokumentus automobilio registravimui, duomenis. VĮ Regitra pateikė 2020-10-14 prašymo nagrinėjimo duomenų išrašą, kuriame nurodyta, kad automobilis buvo įregistruotas pagal Vokietijoje išduotą automobilio registracijos dokumentą, prašymą pateikė A.I., kuris savo vardu apdraudė automobilį civilinės atsakomybės draudimu. A.I. nuo 2020-06-17 iki 2021-10-25 niekur nedirbo, nuo 2021-10-26 įdarbintas pas Pareiškėją.

Sprendime nurodoma, kad Pareiškėja pažeidė PVMĮ 3 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostatas, pagal kurias PVM objektas taip pat yra prekių įsigijimas už atlygį šalies teritorijoje iš kitos valstybės narės, kai naujas transporto priemonės įsigyja bet kuris asmuo, ir 2020 m. spalio mėn. nuo naujo automobilio vertės 19 000 Eur neapskaičiavo pardavimo PVM. Atsižvelgiant į tai, Pareiškėjai apskaičiuotas 3 990 Eur (19000*21 proc.) mokėtinas į biudžetą PVM.

Dėl automobilio Mercedes-Benz S500 4MATIS PVM atskaitos

Sprendime nurodoma, kad Pareiškėja 2016-08-22 iš Vokietijos įmonės J GmbH (PVM mokėtojos kodas (duomenys neskelbtini)) įsigijo naują lengvąjį automobilį Mercedes-Benz S500 4MATIC (rida 1 km) už 120 000 Eur ir apskaitė kaip prekę, skirtą perparduoti. Pareiškėja nuo 2017-08-01 sudarė civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis. Nuo automobilio įsigijimo vertės 2016 m. rugpjūčio mėn. priskaičiavo ir įtraukė į PVM atskaitą 25 200 Eur sumą.

Pagal automobilio odometro parodymus nustatyta, kad Pareiškėjos automobiliu laikotarpiu nuo 2020-02-11 iki 2022-03-08 nuvažiuota 17 055 km (138 164 – 121 108), nustatyti kiek, koku laikotarpiu konkrečiai buvo naudotas automobilis nėra galimybės. Įrodymų, kad automobilis buvo naudojamas Pareiškėjos ekonominėje veikloje šiuo laikotarpiu, Pareiškėja nepateikė. Pagal Pareiškėjos pateiktus sunaudotų medžiagų nurašymo aktus, nustatyta, kad kuras automobiliui 2020 m. nebuvo nurašomas. Pareiškėja privalėjo 2017 m. rugpjūčio mėn. apskaitoje perkelti automobilį iš prekių skirtų parduoti sąskaitos į ilgalaikio turto sąskaitą. Pareiškėja nepateikė įrodymų, kad automobilis 2020 – 2021 m. buvo naudojamas PVM apmokestinamoje veikloje. Nurodoma, jog mokestinio patikrinimo metu paaiškėjus, kad nuo 2020 m. sausio mėn. iki 2021 m. gruodžio mėn. automobilis nebuvo naudojamas Pareiškėjos PVM apmokestinamoje veikloje, PVM atskaita patikslinta už 2020 m. sausio mėn. 10 080 Eur (25 200 Eur / 60 mėn.*24 mėn.).

Sprendime taip pat nurodomas PVM atskaitos tikslinimo teisinis pagrindas bei atsakoma į Pareiškėjos skundo argumentus susijusius su minėtu Mercedes-Benz S500 4MATIS automobiliu.

Dėl automobilio Mercedes-Benz AMG G 63 PVM atskaitos

Sprendime nurodoma, kad Pareiškėja 2020-08-28 iš Vokietijos įmonės K GmbH įsigijo naują lengvąjį automobilį Mercedes-Benz AMG G 63 (rida 35 km) už 168 000 Eur ir apskaitė kaip prekę, skirtą perparduoti. Pareiškėja nuo 2020-09-15 iki 2022-07-30 sudarė civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis (nutraukė 2021-11-29). Nuo automobilio įsigijimo vertės Pareiškėja 2020 m. rugpjūčio mėn. priskaičiavo ir įtraukė į PVM atskaitą 35 280 Eur sumą. Pagal automobilio techninės apžiūros galiojimą ir istoriją nustatyta, kad pirma apžiūra buvo atlikta 2020-09-15 ir nuo šios datos jis galėjo dalyvauti eisme. Konstatuota, kad Pareiškėja nuo 2020-09-15 iki 2021-11-22 naudojo automobilį kaip ilgalaikį turtą. Įrodymai, kad automobilis buvo naudojamas, yra 2021-11-22 Pareiškėjos PVM sąskaitoje faktūroje MAU Nr. 12998 nurodyta automobilio rida 10 000 km ir Pareiškėjos direktorei A.E. 2021-07-13 surašytas administracinio nusižengimo protokolas už tai, kad ji nenurodė asmens, 2020-09-19 su šiuo automobiliu padariusio nusižengimą.

Patikrinimo metu konstatuota, kad Pareiškėja nepateikė įrodymų, kad automobilis 2020 rugsėjo – 2021 spalio mėn. buvo naudojamas PVM apmokestinamoje veikloje. Pareiškėja nepateikė įrodymų, kad su nauju automobiliu bandomųjų važiavimų metu galėjo būti nuvažiuota 10 000 km. Pareiškėjos atsakingumas ir bandomųjų važiavimų realumas, rūpinimasis savo nauju automobiliu kelia abejones, nes Pareiškėja nežino, kas jų automobiliu naudojasi, tai įrodo automobiliu administracinius nusižengimus padariusių asmenų nenurodymas.

Paaikėjus, kad nuo 2020 m. rugsėjo mėn. iki 2021 m. spalio mėn. automobilis nebuvo naudojamas Pareiškėjos PVM apmokestinamoje veikloje, PVM atskaita patikslinta už 2020 m. rugsėjo mėn. 8 232 Eur (35280 Eur / 60 mėn. x 14 mėn.).

Sprendime pažymima, kad Panevėžio AVMI pagrįstai Pareiškėjai apskaičiuavo mokėtiną PVM, padariusi išvadas, kad jis buvo naudotas kaip ilgalaikis turtas. To nenuginėja ir nurodyta aplinkybė, kad automobilio draudimo įmokos mokamos kas mėnesį, o nepardavus automobilio, jos yra nutraukiamos, kadangi akivaizdu, kad automobilio ridos duomenys, padaryti nusižengimai taip pat patvirtina padarytas išvadas. Draudimo sudarymas yra tik viena iš aplinkybių, kurios patvirtino išvadas. Išvados padarytos iš aplinkybių visumos. Inspekcija vertina, kad klientų automobilio išbandymams nuvažiuotas nurodytas kilometrų skaičius nėra pagrįstas.

Dėl sankcijų

Inspekcija rėmėsi teismų praktika dėl atleidimo nuo delspinigių mokėjimo MAJ 8 straipsnio 3 dalies pagrindu⁵ ir pažymėjo, kad atsižvelgiant į pavedimo atlikti pakartotinį patikrinimą priežastis ir teismų praktiką, pagal kurią yra tikslinga atleisti nuo apskaičiuotų delspinigių jei yra pakartotinis patikrinimas, kai pirminio patikrinimo metu nebuvo įvertintos visos aplinkybės, Pareiškėja atleistina nuo 50 proc. PVM ir PM delspinigių, patvirtintų Panevėžio AVMI sprendimu, t. y. atleista nuo 14 211, 06 Eur (28 422,11 Eur/2) PVM ir nuo 5 118,12 Eur (10 236,24/2) PM delspinigių.

Atsižvelgiant į tai, kad 2024-03-04 Panevėžio AVMI kreipėsi į FNTT dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo Pareiškėjos atžvilgiu ir 2024-03-08 gavo FNTT Vilniaus apygardos valdybos Nusikalstamų veikų tyrimo skyriaus pranešimą apie pradėtą ikiteisminį tyrimą Nr. 02-6-00011-24 pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 222 straipsnio 1 dalį, 220 straipsnio 2 dalį dėl Pareiškėjos galimai neteisėtos veiklos, Inspekcija Sprendimu panaikino Panevėžio AVMI sprendimą dalyje dėl baudos skyrimo ir pavedė priimti naują sprendimą šioje dalyje.

Dėl MAJ 69 straipsnio nuostatų

Inspekcija Sprendime, atsakydama į Pareiškėjos skundo argumentus MAJ 69 straipsnio taikymo aspektu, pažymėjo, kad nekvestionuoja sutarčių teisėtumo, nes to daryti ir neprivalo, nes kaip yra pažymėjęs ir LVAT, veiklos vertinimas negali tiesiogiai paveikti aptariamų santykių dalyvių teisių ir pareigų apimtį, bet sudaro prielaidas atitinkamus santykius kvalifikuoti pagal kitas mokesčių įstatymų ir juos lydinių teisės aktų nuostatas.

Inspekcija nurodė, kad patikrinimo metu nustatytos aplinkybės pagrindžia padarytas išvadas, jog byloje aptartais atvejais, Pareiškėja, norėdama pagrįsti išlaidas PM prasme ir PVM maržos taikymą, įtraukė asmenis į tiekimo grandinę, taigi siekė mokesstinės naudos, ir tokia nustatyta nauda yra reali.

Dėl apskaičiuoto PM

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjos skundo centriniams mokesčių administratoriui argumentus dėl išlaidų (sąnaudų), Sprendime pažymėjo, kad nagrinėjamame mokesciniame ginče Pareiškėja neįvykdė savo įrodinėjimo pareigos pagrįsti į apskaitą įtrauktas sąnaudas juridinę galią turinčiais dokumentais, kaip to reikalauja pirmiau Sprendime nurodytos imperatyvios PMĮ nuostatos. Prašymas mokesčių administratoriaus apskaičiuoti mokesčių vertinant turinio viršenybės prieš formą principą nėra pagrįstas, kadangi PMĮ nuostatos įpareigoja Pareiškėją turėti dokumentus. Nėra numatyta, kad tokiu atveju mokesčių administratorius turėtų vertinti kitais būdais Pareiškėjos patirtas išlaidas ir jas priskirti leidžiamiems atskaitymams. Konstatuota, kad, kaip ne kartą pažymėta LVAT praktikoje,

⁵ LVAT 2017-11-06 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1146-602/2017, 2018-02-06 nutartis administracinėje byloje Nr. A-144-602/2018, 2020-07-29 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3155-968/2020.

įrodinėjimo pareiga (lot. *onus probandi*) yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Pirmiausia būtent mokesčių administratorius turi pateikti pakankamai duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą ir teisingumą. Tik nustačius, kad mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuotą mokestį ir su juo susijusias sumas, o mokesčių mokėtojas neįvykdė pareigos nuginkčyti mokesčių administratoriaus surinktus įrodymus, mokesčių mokėtojui atsiranda mokestinė prievolė – Pareiškėja neįvykdė pareigos dėl priešingų nei mokesčių administratoriaus surinktų įrodymų pateikimo. Vien tai, kad Pareiškėja kitaip vertina įrodymus ir nesutinka su patikrinimo metu padarytomis išvadomis, nesudaro teisinio pagrindo konstatuoti, jog mokesčių administratorius netinkamai taikė įrodymų vertinimą reglamentuojančias proceso teisės normas ar Panevėžio AVMI sprendimas yra nemotyvuotas. Inspekcija pagrindė Pareiškėjai apskaičiuotus mokesčius (PM, PVM), o Pareiškėja mokesčių administratoriaus surinktų įrodymų nenuginčijo.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos Skundas netenkintinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Iš Pareiškėjos Skundo turinio matyti, kad ginčas vyksta dėl to, ar pagrįstai mokesčių administratorius 4 automobilių atžvilgiu (BMW X3, Porsche Panamera, Lexus, Audi Q8) taikė turinio viršenybės prieš formą principą, konstatavus, jog Pareiškėja į automobilių pardavimo sandorių grandinę dirbtinai įterpė UAB „L“ ir A.D. (1.1. pažeidimas (pažeidimai vadinami pagal numeraciją Patikrinimo akte)), S LP (1.2. pažeidimas), E LP (1.3. ir 1.4. pažeidimai), kas sudarė sąlygas pirmiau minėtus automobilius parduoti taikant maržos schemą ir išvengti PVM apskaičiavimo nuo visos automobilių pardavimo vertės bei įteisinti minėtų automobilių sąnaudas. Dėl minėtų pažeidimų apskaičiuota 36 706 Eur PVM ir 26 219 Eur PM, nuo šių sumų apskaičiuoti 11 331,90 Eur PVM ir 8 803,17 Eur PM delspinigiai. Taip pat ginčas vyksta dėl papildomai apskaičiuoto 4 253 Eur PM ir 1 433,07 Eur PM delspinigių pagrįstumo, t. y. dėl sandorių, susijusių su automobiliais Rolls Royce (3 pažeidimas), Mercedes-Benz SLS AMG (6 pažeidimas) ir Mercedes-Benz GLK350 (7 pažeidimas), bei papildomai apskaičiuoto 55 368 Eur PVM ir 17 090,21 Eur PVM delspinigių pagrįstumo, t. y. dėl sandorių, susijusių su automobiliais Mercedes Benz S class (2 pažeidimas), Rolls Royce Ghost (4 pažeidimas), Mercedes Benz S 63 AMG (5 pažeidimas), Porsche Cayenne (8 pažeidimas), Mercedes-Benz S500 4MATIC (9 pažeidimas) ir Mercedes-Benz AMG G 63 (10 pažeidimas).

Pažymėtina, kad Inspekcija skundžiamu sprendimu atleido Pareiškėją nuo 50 proc. delspinigių, t. y. 14 211, 06 Eur PVM ir 5 118,12 Eur PM delspinigių.

Pastebėtina, kad Skundo nagrinėjimo Komisijoje metu, Pareiškėja nurodė sutinkanti su 8 pažeidimu (automobilis Porsche Cayenne), t. y. mokesčių administratoriaus konstatavimu, jog Pareiškėja pažeidė PVMĮ 3 straipsnio 2 dalies 2 punktą, pagal kurį PVM objektas taip pat yra prekių įsigijimas už atlygį šalies teritorijoje iš kitos valstybės narės, kai naujas transporto priemonės įsigyja bet kuris asmuo, ir 2020 metų spalio mėn. nuo naujo automobilio vertės 19 500 Eur neapskaičiuo 4 095 Eur (19500*21 proc.) pardavimo PVM.

Komisija, atsižvelgdama į tai, jog byloje nustatytos faktinės aplinkybės, pagrindžiančios mokesčių administratoriaus išvadas, bei teisiniai Pareiškėjai apskaičiuotų mokestinių prievolių pagrindai yra detalčiai aprašyti Pareiškėjos atžvilgiu surašytuose procesiniuose dokumentuose – Patikrinimo akte, skundžiamame sprendime bei Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, sprendime pakartotinai jų neatkartoja.

Kadangi mokestinio ginčo nagrinėjimo dalyką ir pagrindą, t. y. savo pažeistos teisės ar įstatymo saugomo intereso gynybos būdą bei apimtį, nustato pats skundą padavęs subjektas, skunde suformuluodamas materialųjį teisinį reikalavimą bei nurodydamas

aplinkybes, kuriomis jį grindžia (pvz., LVAT 2012-01-26 nutartis administracinėje byloje Nr. A-858-257/2012; LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2014-04-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-261-1032/2014, 2024-07-17 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-611-662/2024), Komisija savo sprendime pasisakys dėl Pareiškėjos Skunde Komisijai ir Pareiškėjos atstovo Komisijos posėdžio metu nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu sprendimu motyvų.

Dėl 1.1., 1.2., 1.3. ir 1.4. pažeidimų

Kaip minėta pirmiau, šių pažeidimų atžvilgiu taikytos MAĮ 69 straipsnio nuostatos. Pareiškėja iš esmės nesutinka su mokesčių administratoriaus surinktų įrodymų vertinimu ir mano, jog surinkti faktiniai duomenys buvo nepakankami bei negalėjo lemti MAĮ 69 straipsnio taikymo.

LVAT 2025-03-19 nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-472-556/2025 nagrinėdamas ginčą dėl apskaičiuoto PVM, taikant turinio viršenybės prieš formą principą pažymėjo, kad MAĮ 69 straipsnio 1 dalis reglamentuoja mokesčių administratoriaus teisę nevertinti sandoriu sukeliama mokestinių teisinių pasekmių; joje nustatyta, kad tais atvejais, kai mokesčio mokėtojo sandoris, ūkinė operacija ar bet kokia jų grupė sudaromi, turint tikslą gauti mokestinę naudą, t. y. tiesiogiai ar netiesiogiai nukelti mokesčio mokėjimo terminus, sumažinti mokėtiną mokesčio sumą arba visiškai išvengti mokesčio mokėjimo, arba padidinti grąžintiną (įskaitytiną) mokesčio permoką (skirtumą), arba sutrumpinti mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo terminus, mokesčių administratorius, apskaičiuodamas mokestį, taiko turinio viršenybės prieš formą principą; šiuo atveju mokesčių administratorius neatsižvelgia į formalią mokesčių mokėtojo veiklos išraišką, bet atkuria iškrepiamas ar slepiamas aplinkybes, su kuriomis mokesčių įstatymai sieja apmokestinimą, ir apskaičiuoja mokestį pagal minėtų mokesčių įstatymų atitinkamas nuostatas (žr. pvz., LVAT 2018-03-27 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-238-438/2018).

Minėtoje 2025-03-19 nutartyje, kaip beje ir Inspekcijos Sprendime, nurodyta, jog LVAT yra išaiškinęs, kad, taikant turinio viršenybės prieš formą principą, iš esmės yra atliekamas konkretaus mokestinio teisinio santykio dalyvio veiklos turinio vertinimas. Šis veiklos vertinimas atliekamas, siekiant ne sukurti, pakeisti ar panaikinti mokestinius teisinius santykius, t. y. santykius, kurie yra reguliuojami mokesčių įstatymų ir juos lydinių teisės aktų, bet siekiant tinkamai kvalifikuoti nustatytas tikrąsias teisiškai reikšmingas aplinkybes, tokiu būdu atskleidžiant realiai atsiradusius ir egzistuojančius mokestinius teisinius santykius. Tai reiškia, jog, taikant aptariamą principą, yra atliekamas tokios mokestinių teisinių santykių dalyvių veiklos vertinimas, pirmenybę teikiant ne šios veiklos formaliai išraiškai, bet jos turiniui, kuri ne tik tiesiogiai ir betarpiškai yra susijusi su konkrečiais mokestiniais teisiniais santykiais, bet ir kuri lemia (lėmė) šių santykių ar jų dalies atsiradimą, pasikeitimą ar pasibaigimą. Šis veiklos vertinimas atliekamas, be kita ko (*inter alia*), paisant protingumo ir sąžiningumo principų; turinio viršenybės prieš formą principo taikymas pats savaime (savarankiškai) negali tiesiogiai paveikti aptariamų santykių dalyvių teisių ir pareigų apimtį ar sukurti naujas mokestinių prievolių atsiradimo ir priskyrimo atitinkamam asmeniui taisykles, bet sudaro prielaidas kvalifikuoti atitinkamus santykius pagal kitas mokesčių įstatymų ir juos lydinių teisės aktų nuostatas, nei tas, kurios būtų taikomos, atsižvelgiant į formalią mokestinių teisinių santykių dalyvių veiklos išraišką (žr. pvz., LVAT 2013-04-11 išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimą administracinėje byloje Nr. A442-724/2013, Administracinė jurisprudencija Nr. 25, 2013 m., 2013-11-12 išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimą administracinėje byloje Nr. A556-715/2013, Administracinė jurisprudencija Nr. 26, 2014 m., 2017-07-04 nutartį administracinėje byloje Nr. A-517-442/2017).

Komisija sutinka su Inspekcijos nurodytu teisiniu vertinimu, jog naudotų prekių apmokestinimą PVM reglamentuoja PVMĮ XII skyriaus trečiasis skirsnis. Šio įstatymo 106

straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad PVM mokėtojas, tiekiantis naudotas prekes, meno kūrinius, taip pat kolekcinis ir (arba) antikvarinius daiktus, kaip jie apibrėžti šiame straipsnyje, už tiekiamas naudotas prekes, meno kūrinius, kolekcinis ir (arba) antikvarinius daiktus skaičiuoja PVM šiame skirsnyje nustatyta tvarka. PVMĮ XII skyriaus trečiojo skirsnio nuostatos taikomos PVM mokėtojams, kurie vykdydami savo ekonominę veiklą nuolat verčiasi naudotų prekių, meno kūrinių, taip pat kolekcinis ir (arba) antikvarinių daiktų tiekimu. PVMĮ 106 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, kad PVMĮ XII skyriaus trečiojo skirsnio nuostatos taikomos, kai PVM mokėtojas tiekia be PVM Europos Sąjungos (toliau – ES) teritorijoje įsigytas naudotas prekes, meno kūrinius, kolekcinis ir (arba) antikvarinius daiktus, taip pat naudotas prekes, meno kūrinius, kolekcinis ir (arba) antikvarinius daiktus, kuriuos įsigyjant buvo taikoma ši speciali apmokestinimo schema, arba naudotas transporto priemonės, kurias įsigyjant išgabenimo valstybėje narėje buvo taikomos specialios toje valstybėje narėje taikomos pereinamosios nuostatos naudotoms transporto priemonėms. Pagal PVMĮ 106 straipsnio 5 dalį šiame skirsnyje naudotomis prekėmis laikomi bet kokie naudoti kilnojamieji daiktai (išskyrus nurodytus šio straipsnio 6 – 8 dalyse, taip pat tauriuosius metalus, brangakmenius ir dirbinius iš tauriųjų metalų ir (arba) brangakmenių), kurie gali būti toliau naudojami, neatsižvelgiant į tai, ar prieš naudojant tuos daiktus reikia papildomai remontuoti ir (arba) atlikti kitus jų aptarnavimo darbus, ar ne. PVMĮ 107 straipsnio 1 dalis nustato, jog tiekiant šio įstatymo 106 straipsnio 2 dalyje nurodytas prekes, apmokestinamoji vertė yra pardavėjo marža, apskaičiuota šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, pagal kurią pardavėjo marža apskaičiuojama kaip atlygio (išskyrus patį PVM), kurį pardavėjas gavo arba turi gauti už patiektą prekę, ir sumos (įskaitant PVM), kurią jis sumokėjo arba turi sumokėti savo tiekėjui šią prekę įsigydamas, skirtumas. Jeigu tiekiamą PVM mokėtojo importuota prekė, papildomai atimama už šią prekę apskaičiuoto importo maito, importo mokesčių ir importo PVM suma.

PVMĮ normose įtvirtinta speciali PVM apmokestinamosios vertės (maržos) apskaičiavimo schema yra išimtis iš bendrų PVM skaičiavimo principų. Taigi apmokestinamasis asmuo, taikydamas specialią apmokestinamosios vertės apskaičiavimo schemą (maržą), t. y. procedūrą nustatančią išimtį iš bendrų taisyklių, gali tai daryti, jeigu turi dokumentus, patvirtinančius, kad yra tiekiamos PVMĮ 106 straipsnio 2 dalyje nurodytos prekės. Šiuo aspektu akcentuotina, kad įrodinėjimo našta dėl mokesstinės išimties taikymo tenka būtent mokesčių mokėtojui (žr. pvz. LVAT 2015-03-02 nutartį administracinėje byloje Nr. A-243-602/2015). Taigi mokesčių mokėtojas, siekdamas pasinaudoti atitinkama mokesčio lengvata, turi pateikti įrodymus, kad jis pagrįstai ja pasinaudojo (žr. pvz., LVAT 2020-03-04 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-296-442/2020, 2025-03-19 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-472-556/2025).

Kaip nurodė Inspekcija, ESTT 2017-05-18 prejudiciniame sprendime byloje Nr. C-624/15 yra nurodyta, jog PVM direktyvos 314 straipsnį (dėl maržos apmokestinimo schemas taikymo naudotų prekių tiekimui) reikia aiškinti taip, kad juo draudžiama valstybės narės kompetentingoms institucijoms nesuteikti apmokestinamajam asmeniui, gavusiam sąskaitą faktūrą, kurioje nurodyti rekvizitai, susiję su maržos apmokestinimo schema ir neapmokestinimu pridėtinės vertės mokesčiu (PVM), teisės taikyti maržos apmokestinimo schemą, net kai per šių institucijų vėliau atliktą patikrinimą paaiškėja, kad apmokestinamasis prekybininkas, tiekęs naudotas prekes, iš tiesų šios schemas šių prekių tiekimui netaikė, jeigu kompetentingos institucijos nenustatė, kad apmokestinamasis asmuo veikė nesąžiningai ir nesiėmė visų pagrįstų priemonių, kad įsitikintų, jog jo sudaromas sandoris neįtraukia jo į sukčiavimą mokesčių srityje, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

ESTT minėtame sprendime taip pat nurodė, jog ESTT ne kartą nusprendė, kad asmenys sukčiaudami arba piktnaudžiaudami negali remtis Sąjungos teisės normomis

(Sprendimo 31 punktą ir jame nurodyta praktika). Tuo remdamasis suformuotoje jurisprudencijoje, susijusioje su PVM direktyvoje numatyta teise į PVM atskaitą, ESTT Teismas pirmiausia padarė išvadą, kad nacionalinės institucijos ir teismai turi atsisakyti suteikti teisę į atskaitą, jei atsižvelgiant į objektyvius įrodymus nustatyta, kad šia teise remiamasi sukčiaujant ar piktnaudžiaujant. Be to, jis nusprendė, kad piktnaudžiavimo ar sukčiavimo pasekmė iš esmės taikoma ir teisei į neapmokestinimą tiekiant prekes Bendrijos viduje. Galiausiai ESTT pažymėjo, kad tiek, kiek galimas atsisakymas suteikti teisę, pagrįstą PVM direktyva, atspindi bendrąjį principą, pagal kurį niekas negali piktnaudžiaudamas ar sukčiaudamas įgyti iš Sąjungos teisinės sistemos kylančių teisių, toks atsisakymas patenka į nacionalinių institucijų ir teismų kompetenciją, neatsižvelgiant į tai, kokia teisė PVM srityje paveikta sukčiaujant, todėl tai taikoma ir teisei į PVM grąžinimą. Remiantis suformuota jurisprudencija tai taikytina ne tik tais atvejais, kai pats apmokestinamasis asmuo sukčiavo mokesčių srityje, bet ir tuomet, kai jis žinojo ar turėjo žinoti, kad dalyvauja sandoryje, susijusiame su tiekėjo ar kito ūkio subjekto, dalyvaujančio šių tiekimų grandinės pirkimo ar pardavimo sandoryje, atliktu sukčiavimu PVM srityje. Sąjungos teisei neprieštarauja reikalavimas, kad sąžiningas ūkio subjektas imtųsi bet kokių priemonių, kurių gali būti pagrįstai reikalaujama, kad įsitikintų, jog jo sudaromas sandoris neįtraukia jo į sukčiavimą mokesčių srityje. Tačiau su PVM direktyvoje numatyta teisės į atskaitą sistema nesuderinamas sankcijos taikymas atsisakant suteikti šią teisę apmokestinamajam asmeniui, kuris nežinojo ir negalėjo žinoti, kad atitinkamas sandoris susijęs su tiekėjo vykdomu sukčiavimu ar kad kitas sandoris, ankstesnis ar vėlesnis nei šio apmokestinamojo asmens sudaromas, kuris yra tiekimo grandinės dalis, susijęs su sukčiavimu PVM srityje. Iš tiesų atsakomybės be kaltės sistemos nustatymas viršytų tai, kas būtina siekiant apsaugoti valstybės išdo teises. Atsižvelgiant į tai, net jei visos tiekimo Bendrijos viduje neapmokestinimo PVM ar PVM atskaitos esminės sąlygos nėra įvykdytos, ESTT nusprendė, kad negalima atsisakyti suteikti šios teisės apmokestinamajam asmeniui, kuris veikė sąžiningai ir ėmėsi visų priemonių, kurių galima pagrįstai reikalauti, kad įsitikintų, jog jo sudaromas sandoris neįtraukia jo į sukčiavimą mokesčių srityje (sprendimo byloje Nr. C-624/15 31–36 punktai).

Iš skundžiamo sprendimo matyti, jog Pareiškėjos teisė pasinaudoti specialia maržos apmokestinimo schema, kuria nukrypstama nuo PVM direktyvos bendros apmokestinimo schemos, buvo apribota konstatavus Pareiškėjos piktnaudžiavimą teise, t. y. tai, kad Pareiškėja į automobilių pardavimo sandorių grandinę dirbtinai įterpė UAB „L“ ir A.D. (1.1. pažeidimas), I LP (1.2. pažeidimas) ir E LP (1.3. ir 1.4. pažeidimai), tokiu būdu siekiant apmokestinti automobilių pardavimo pajamas palankesniu mokesčiniu režimu – taikant maržos schemą ir išvengiant mokėtino PVM, kuris būtų skaičiuojamas nuo visos tiekiamų naudotų automobilių vertės. Paminėtina, jog Pareiškėja, apskaičiusi ginčo automobilių BMW X3 pirkimą iš A.D., Porsche Panamera iš I LP, Lexus ir Audi Q8 iš E LP už atitinkamai 35 000 Eur, 78 500 Eur, 26 000 Eur ir 72 000 Eur bei šiuos automobilius perpardavusi taikant maržos schemą (PVMĮ 106 straipsnis) UAB „P“, UAB D“, AB (duomenys neskelbtini) bankui ir UAB „D“ už atitinkamai 36 250 Eur, 80 000 Eur, 28 000 Eur ir 74 000 Eur, nuo maržos deklaravo mokėtiną 217 Eur, 260 Eur, 347 Eur ir 347 Eur pardavimo PVM. Inspekcijai konstatavus, kad maržos schema buvo naudotasi nepagrįstai, perskaičiuotas mokėtinas pardavimo PVM nuo visos tiekiamų naudotų automobilių apmokestinamosios vertės sudaro 36 706 Eur PVM.

Komisija konstatuoja, jog patikrinimo metu surinkti duomenys apie ginčo automobilių įsigijimo ir pardavimo aplinkybes, leidžia sutikti su mokesčių administratoriaus padarytomis išvadomis, kad Pareiškėja elgėsi nesąžiningai, ūkinės operacijos vyko ne apskaitos dokumentuose nurodytomis sąlygomis ir šios aplinkybės nepagrindžia Pareiškėjos teisės pasinaudoti specialia maržos apmokestinimo schema, nustatyta PVMĮ

106 straipsnio 1, 2 ir 5 dalių bei 107 straipsnio 2 dalies nuostatose. Akcentuotina, kad, kaip teisingai nurodyta Sprendime, tuo buvo siekiama mokestinės naudos. Komisija pritaria Inspekcijos išvadoms, kad taip Pareiškėja siekė apmokestinti automobilių pardavimo pajamas palankesniu mokesčiniu režimu – taikyti maržos schemą ir išvengti PVM apskaičiavimo nuo visos automobilių pardavimo vertės.

Komisija pažymi, kad vadovaujantis PMĮ 11 straipsnio 4 dalimi, išlaidos pripažįstamos sąnaudomis, tik pagrįstos juridinę galią turinčiais dokumentais.

Patikrinimo metu nustatytos sandorių grandinės sudarė sąlygas Pareiškėjai įteisinti minėtų automobilių (BMW X3, Porsche Panamera, Lexus, Audi Q8) sąnaudas ir sumažinti apmokestinamąsias pajamas bei PM, t. y. Pareiškėja, neturėdama šių automobilių įsigijimą patvirtinančių dokumentų, įformino ūkines operacijas, kurios realiai tokiomis sąlygomis neįvyko, todėl nepagrįstai į leidžiamus atskaitymus įtraukė 35 000 Eur, 78 500 Eur, 26 000 Eur ir 72 000 Eur sąnaudas.

Įvertinus Pareiškėjos Skunde išdėstytus ir Komisijos posėdyje išsakytus argumentus, Komisija pažymi, kad aplinkybė, jog Pareiškėja už automobilį BMW X3 atsiskaitė pavedimu ir visos operacijos užfiksuotos Pareiškėjos buhalterinėje apskaitoje, neįrodo, kad jos įvyko nurodytomis sąlygomis, o Pareiškėja nepiktnaudžiavo teise. Byloje surinkti įrodymai leidžia daryti pagrįstą išvadą, kad Pareiškėja elgėsi nesąžiningai, ką įrodo vykusių operacijų tarp UAB „L“, A.D., Pareiškėjos ir UAB „P“ trumpi laikotarpiai, t. y. sandoriai vyko 1 – 2 dienų intervalais. Be to, iš ginčo medžiagos matyti, kad sandoriai tarp šalių vyko jau tuo metu, kai automobiliu BMW X3 disponavo Pareiškėja, kadangi ji su UAB „P“ direktoriumi derino automobilio pardavimo klausimus dar prieš įforminant jo įsigijimo sandorių grandinę. Taip pat byloje nustatyta, kad A.D. nurodyta įmonė, pardavusi jam automobilį, pardavimo nedeklaravo bei jai už skelbimo patalpinimą (duomenys neskelbtini) sąskaita neišrašyta.

Dėl argumentų, susijusių su automobiliu Porsche Panamera, Komisija pažymi, kad nors Pareiškėja nurodė, kad sandorio dokumentus formino I LP, tačiau iš Patikrinimo akto matyti, kad tokia įmonė nebuvo registruota, kas paneigia Pareiškėjos teiginius.

Nors Pareiškėja teigia, kad automobilį Lexus ir Audi Q8 pardavė AB (duomenys neskelbtini) bankui ir UAB „D“, tačiau šios aplinkybės niekaip nepagrindžia teisės taikyti maržą ir atitikimo sąlygoms norint ją pritaikyti. Primintina, kad Pareiškėja nepateikė paaiškinimų bei sandorių aplinkybių, koku tikslu į sandorių grandinę buvo įtraukta E LP. Taip pat atkreiptinas dėmesys, kad Pareiškėja, žinodama, jog Lexus ir Audi Q8 JAV kainavo atitinkamai 1 300 ir 1 104 JAV dolerių, įformino įsigijimus atitinkamai už 26 000 ir 72 000 Eur.

Komisijos vertinimu, byloje nurodytųjų aplinkybių visuma yra pakankama daryti išvadą, jog ginčo ūkinės operacijos vyko ne apskaitos dokumentuose nurodytomis sąlygomis, siekiant pasinaudoti maržos apmokestinimo schema tolimesnio tiekimo metu, tokiu būdu išvengiant mokėtino PVM ir sumažinti apmokestinamąsias pajamas bei PM.

Dėl aukščiau nurodytų aplinkybių konstatavus dirbtinį Pareiškėjos su UAB „L“ ir A.D., I LP ir E LP sudarytų sandorių dėl automobilių BMW X3, Porsche Panamera, Lexus, Audi Q8 pirkimo pobūdį, kartu konstatuotina ir tai, kad mokesčių administratorius, atsižvelgiant į Inspekcijos skundžiamame sprendime ir šiame sprendime pacituotas LVAT praktikos nuostatas, pagrįstai ginčo situacijoje taikė MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatas, nes nurodytoji teisės norma ir taikoma siekiant eliminuoti iš sandorių grandinės dirbtinius sandorius bei apmokestinant mokesčių mokėtoją atsižvelgiant į tikrąjį jo sudarytų sandorių turinį. Juolab, kad įvertinus Pareiškėjos įformintų dirbtinių sandorių išdavoje gautą mokesčinę naudą (Pareiškėja išvengė 36 706 Eur PVM ir 26 219 Eur PM), akivaizdu, kad pagrindinis ir vienintelis ginčo automobilių įsigijimo įforminimo iš A.D., I LP ir E LP tikslas buvo mokesčinė nauda – siekis išvengti PVM mokėjimo nuo visos tiekiamų naudotų

automobilių apmokestinamosios vertės ir sumažinti apmokestinamąsias pajamas bei PM. Pareiškėja nenurodė jokių kitų ekonomiškai pagrįstų ginčo sandorių tikslų bei jų nepagrindė.

Dėl 2 pažeidimo

Iš ginčo medžiagos matyti, jog Inspekcija padarė išvadą, kad Pareiškėja įformino nenustatytiems asmenims priklausiusio automobilio Mercedes Benz S class įsigijimą (už 135 000 Eur) (pardavė už 73 000 Eur), įterpdama Estijos įmonę F OÜ (ne PVM mokėtoja), kuri buvo naudojama tik sandorių grandinei sukurti, siekiant įteisinti įsigijimo išlaidas ir išvengti PVM mokėjimo Lietuvoje, įteisinant PVM mokėjimą pagal maržos schemą. Inspekcijos vertinimu, Pareiškėja iš F OÜ automobilio neįsigijo, įformintoje sąskaitoje užfiksuota ūkinė operacija nėra įvykusi apskaitos dokumentuose nurodytomis sąlygomis, t. y. 2019-04-24 įformintas sandoris su F OÜ buvo formalus įsigijimo išlaidų įteisinimas.

Komisija pažymi, kad mokestinio patikrinimo metu surinkta informacija paneigia Pareiškėjos Skunde ir Komisijos posėdyje išsakytus argumentus bei leidžia daryti pagrįstą išvadą, kad Inspekcija pagrįstai konstatavo, jog Pareiškėja neįsigijo automobilio Mercedes Benz S class jos nurodytomis aplinkybėmis. Nustatytos faktinės aplinkybės, jog Z OÜ niekada neturėjo automobilio Mercedes Benz S class, o F OÜ jokių pardavimų nedeklaravo, Pareiškėjai nepateikus jokios objektyviais įrodymais pagrįstos informacijos apie šio automobilio transportavimą, kokie asmenys ir iš kur jį atgabeno, kokiems asmenims buvo sumokėta grynais pinigais 135 000 Eur, leidžia daryti išvadą, kad Pareiškėja įformino nenustatytiems asmenims priklausiusio automobilio įsigijimą, įterpdama Estijos įmonę F OÜ, kuri buvo naudojama tik sandorių grandinei sukurti, siekiant įteisinti įsigijimo išlaidas ir išvengti PVM mokėjimo Lietuvoje, įteisinant PVM mokėjimą pagal maržos schemą.

Komisijos vertinimu, mokestinio patikrinimo metu surinkta informacija ir nustatyty sandorių faktinių aplinkybių visuma leidžia konstatuoti, kad Pareiškėja jų nenuginčijo, o Pareiškėjos argumentas, jog ji su neteisėtu automobilio liudijimu negalėtų įregistruoti šio automobilio Lietuvoje, nepagrindžia įsigijimo jos nurodytomis ir buhalterinėje apskaitoje apskaitytomis aplinkybėmis. Komisija pabrėžia, kad pateiktuose dokumentuose nurodytas pardavėjas (Z OÜ) tokio automobilio neturėjo, todėl ir negalėjo jo parduoti. Taigi, įvertinus išdėstytą, konstatuotina, kad Inspekcija pagrįstai apskaičiavo 12 669 Eur (73 000*21/121) pardavimo PVM.

Dėl 3 pažeidimo

Mokesčių administratorius konstatavo, jog Pareiškėja, neturėdama automobilio Rolls Royce įsigijimą patvirtinančių, t. y. juridinę galią turinčių, dokumentų, nepagrįstai 2020 m. į leidžiamus atskaitymus įtraukė 15 000 Eur automobilio nusidėvėjimo sąnaudų.

Komisija pažymi, kad jei sąskaita faktūra ar kitas įsigijimo dokumentas neatspindi tikrojo ūkinės operacijos turinio, ji laikytina neturinčia juridinės galios, todėl pagal ją išlaidų pripažinimas sąnaudomis, mažinančiomis apmokestinamąjį pelną, negalimas.

Vertinant ginčo medžiagą matyti, kad pirmas Pareiškėjos automobilio Rolls Royce pardavimo sandoris UAB „H“ įformintas 2015-08-20, todėl Pareiškėjos automobilis turėjo būti įsigytas dar iki 2015-08-20. Šio automobilio išpirkimas iš UAB „H“ įvyko 2016-03-05 ir antrinis pardavimas UAB „H“ 2016-03-07 nėra ir negali būti automobilio Rolls Royce įsigijimo dokumentai. Pareiškėjos pateikti 2016-06-16 automobilio įsigijimo dokumentai iš A1 neturi juridinės galios, nes šio automobilio savininkas jau nuo 2016-03-07 buvo UAB „H“. Atsižvelgdama į tai, kad Pareiškėja nepateikė automobilio Rolls Royce įsigijimo dokumentų, kurie pagrįstų jo įsigijimo faktą, į patikrinimo metu nustatytas aplinkybes (aprašytas šio sprendimo nustatomojoje dalyje „Dėl automobilio Rolls Royce nusidėvėjimo sąnaudų“), Komisija daro išvadą, kad mokesčių administratorius pagrįstai sprendė, jog Pareiškėjos pateikta A1 išrašyta sąskaita neturi juridinės galios, kadangi ūkinė operacija įvyko ne apskaitos dokumentuose nurodytomis sąlygomis, t. y. automobilis Rolls Royce nebuvo įsigytas iš Pareiškėjos apskaitos dokumentuose nurodytos įmonės, atitinkamai

konstatuotina, kad Inspekcija pagrįstai sprendė, jog Pareiškėja nepagrįstai 2020 m. į leidžiamus atskaitymus įtraukė 15 000 Eur automobilio Rolls Royce nusidėvėjimo sąnaudų.

Dėl 4 pažeidimo

Pareiškėja pateiktame skunde nenurodė nesutikimo argumentų dėl automobilio Rolls Royce Ghost, tačiau Komisijos posėdžio metu kėlė klausimą, kodėl mokesčių administratorius sprendė, jog ji nepagrįstai pritaikė maržą minėtam automobiliui.

Vertinant ginčo medžiagą matyti, kad mokesčių administratorius konstatavo, jog Pareiškėja nepagrįstai automobiliui Rolls Royce Ghost, įsigytam 2015-01-30, pritaikė maržos apmokestinimo schemą. Pareiškėja 2021 m. rugpjūčio mėn. nepaskaičiavo 6 808 Eur (43 500*21/121-741,28 PVM nuo maržos) pardavimo PVM ir tuo pažeidė PVMĮ 15 straipsnio 1 dalies nuostatas.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja pagal 2015-01-30 PVM sąskaitą faktūrą AD Nr.02319 automobilį Rolls Royce Ghost įsigijo iš UAB „T“ už 39 228,84 Eur plius 8 238,06 Eur PVM, taigi mokesčių administratorius pagrįstai apskaičiavo mokėtiną 6 808 Eur PVM, kadangi Pareiškėja minėtą automobilį įsigijo su PVM iš Lietuvos įmonės, „T“, todėl vadovaujantis PVMĮ 106 straipsnio 2 dalimi, pardavusi automobilį negalėjo PVM skaičiuoti nuo maržos.

Dėl 5 pažeidimo

Mokesčių administratorius konstatavo, jog automobilis Mercedes-Benz S 63 AMG buvo naudojamas kaip ilgalaikis turtas, tačiau ne Pareiškėjos ekonominėje veikloje. Konstatuota, kad Pareiškėja nepateikė įrodymų, kad automobilis 2020 – 2021 m. buvo naudojamas PVM apmokestinamoje veikloje. Mokestinio patikrinimo metu paaiškėjus, kad nuo 2020 m. sausio mėn. iki 2021 m. gruodžio mėn. automobilis nebuvo naudojamas Pareiškėjos PVM apmokestinamoje veikloje, PVM atskaita patikslinta už 2020 m. sausio mėn. ir dėl minėto pažeidimo papildomai apskaičiuota 13 484 Eur (35 175 Eur / 60 mėn.*23 mėn.) PVM.

Komisija pažymi, kad pagal PVMĮ 67 straipsnio 5 dalį, jeigu paaiškėja, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytas ilgalaikis materialusis turtas pradėtas naudoti kitai negu šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai arba prarandamas, PVM atskaita turi būti patikslinta to mokestinio laikotarpio, kurį paaiškėjo minėtos aplinkybės, PVM deklaracijoje atitinkamai (t. y. atskaityta pirkimo arba importo PVM dalimi, tenkančia iki PVM atskaitos tikslinimo termino pabaigos likusiam laikotarpiui) padidinant mokėtiną į biudžetą (mažinant grąžintiną iš biudžeto) PVM sumą.

Pareiškėja Skunde nurodo, kad jai yra neaišku dėl atskaitos laikotarpio tikslinimo.

Komisija paaiškina, kad mokesčių administratorius neginčijo aplinkybės, jog Pareiškėjos automobilis Mercedes-Benz S 63 AMG nenaudotas kaip ilgalaikis turtas, tačiau konstatavo, kad tikrinamuoju laikotarpiu jis nebuvo naudotas Pareiškėjos veikloje. Pagal PVMĮ 62 straipsnio nuostatas, lengvojo automobilio PVM atskaita yra galima tik naudojant jį nuomai, pardavimui arba keleivių vežimo veiklai, o Pareiškėjai neįrodžius tokių panaudojimo būdų, mokesčių administratorius atskaitą patikslino.

Įvertinus patikrinimo metu nustatytas aplinkybes ir teisinį reglamentavimą, Komisija konstatuoja, kad Inspekcija pagrįstai patikslino PVM atskaitą ir apskaičiavo mokėtiną 13 484 Eur PVM.

Dėl 6 ir 7 pažeidimų

Pareiškėja Skunde nepateikė nesutikimo argumentų dėl 6 ir 7 pažeidimų, tačiau Komisijos posėdžio metu kėlė klausimą, dėl kokių priežasčių pripažinta, kad ji pažeidė PVMĮ.

Panevėžio AVMI nustatė, kad UAB „T“ 2015-07-13 iš JAV importavo automobilį Mercedes-Benz SLS AMG už 19 500 JAV dolerių, kurį 2016-04-01 pardavė A1 už 25 290 Eur. Laikotarpiu nuo 2016-04-01 iki 2017-02-10 automobilio savininku tapo A.L., kuris 2017-02-10 pagal PVM sąskaitą faktūrą Nr.A17021001 pardavė Pareiškėjai automobilį už 79

000 Eur be PVM, taikant specialią apmokestinimo schemą maržą. Pareiškėja (pardavėjas) 2017-02-10 su UAB „H“ (pirkėjas) sudarė pirkimo pardavimo sutartį Nr.PPS/201702F-129, lizingo gavėjas A.L., kuriam valdyti perėjo techniškai tvarkingas automobilis pagal 2017-02-10 lizingo sutartį Nr.201702F-129. VĮ Regitra 2017-02-08 pagal pateiktą 2017-02-10 pirkimo pardavimo sutartį Nr.PPS/201702F-129 (atbuline data) įregistravo automobilio valdytoju A.L.. Pareiškėja 2017-02-13 pagal PVM sąskaitą faktūrą MAU Nr.8718 įformino automobilio pardavimą UAB „H“ už 145 000 Eur be PVM. 2017-02-24 A.L. automobilį naudotis perdavė UAB „A3“. A.L. 2018-05-08 pagal PVM sąskaitą faktūrą Nr. A1820180508 pardavė Pareiškėjai automobilį už 145 000 Eur be PVM. Pareiškėja 2018-05-08 automobilį apskaitė ilgalaikio turto grupėje. Pareiškėja pagal 2018-05-10 pirkimo pardavimo sutartį Nr.709591/00 ir 2018-05-14 pagal PVM sąskaitą faktūrą MAU Nr.9962 pardavė automobilį SIA A4 Lietuvos filialas - už 145 000 Eur be PVM. Pareiškėja 2018-05-14 automobilį perdavė naudotis UAB „A3“, VĮ Regitra įregistravo automobilio valdytoju UAB „A3“. UAB „A3“ automobilį draudė civilinės atsakomybės draudimu: nuo 2017-05-12 iki 2018- 07-22, nuo 2018-10-02 iki 2019-10-01, nuo 2020-04-20 iki 2022-04-20.

Panevėžio AVMI nustatė, kad Pareiškėja 2018-01-11 pagal transporto priemonės pirkimo pardavimo sutartį iš A.M. įsigijo automobilį Mercedes-Benz GLK350 už 29 500 Eur. Pareiškėja (pardavėjas) 2018-01-12 su SIA A4 Lietuvos filialas (pirkėjas) sudarė automobilio pirkimo pardavimo sutartį Nr.708424/00, pagal kurią automobilį pardavė už 29 500 Eur. SIA A4 Lietuvos filialas pagal transporto priemonės naudojimo sutartį Nr. Nr.708424/00, automobilį valdyti ir naudotis perdavė Pareiškėjos direktorei A.E.. 2018-01-13 VĮ Regitra įregistruota automobilio valdytoja A.E., savininku SIA A4 Lietuvos filialas. Pareiškėja 2018-01-11 automobilį apskaitė ilgalaikio turto grupėje. A.E. automobilį draudė civilinės atsakomybės draudimu: nuo 2018-01-16 iki 2021-02-26.

Iš ginčo medžiagos matyti, kad mokesčių administratorius konstatavo, jog Pareiškėja pažeidė PMĮ 17 straipsnio nuostatas 2020 m. leidžiamais atskaitymais pripažindama 14 500 Eur automobilio Mercedes-Benz SLS AMG nusidėvėjimo sąnaudų ir 2 950 Eur automobilio Mercedes-Benz GLK350 nusidėvėjimo sąnaudų.

Komisija pažymi, kad leidžiamais atskaitymais laikomos visos faktiškai patirtos įprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti. Įvertinusi mokesstinio patikrinimo metu nustatytas faktines aplinkybes, Komisija paaiškina, kad dėl šių dviejų pažeidimų mokesčių administratorius nustatė, jog tiek automobilis Mercedes-Benz SLS AMG laikotarpiu nuo 2020-01-01 iki 2021-07-28, tiek Mercedes-Benz GLK350 2020 m., Pareiškėjai nuosavybės teise nepriklausė ir Pareiškėja nebuvo šių automobilių naudotoja, tačiau nepagrįstai įtraukė į sąnaudas jų nusidėvėjimą, todėl mokesčių administratorius pagrįstai pripažino minėtus pažeidimus bei apribojo leidžiamus atskaitymus.

Dėl 9 pažeidimo

Mokesčių administratorius konstatavo, jog Pareiškėja nepateikė įrodymų, kad automobilis Mercedes-Benz S500 4MATIC 2020 – 2021 m. buvo naudojamas PVM apmokestinamoje veikloje. Mokesstinio patikrinimo metu paaiškėjus, kad nuo 2020 m. sausio mėn. iki 2021 m. gruodžio mėn. automobilis nebuvo naudojamas Pareiškėjos PVM apmokestinamoje veikloje, PVM atskaita patikslinta už 2020 m. sausio mėn. ir dėl minėto pažeidimo papildomai apskaičiuota 10 080 Eur (25200 Eur / 60 mėn.*24 mėn.) PVM.

Skunde Pareiškėja nurodo, kad jai nėra aišku dėl PVM atskaitos laikotarpio tikslinimo. Teisinis pagrindas dėl atskaitos tikslinimo nurodytas šio sprendimo konstatuojamoje dalyje pasisakant dėl 5 pažeidimo, todėl nebekartojamas.

Iš ginčo medžiagos matyti, kad automobilį Mercedes-Benz S500 4MATIC Pareiškėja apskaitė kaip prekę, skirtą perparduoti, tačiau mokesstinio patikrinimo metu nustatyta, kad šis automobilis buvo naudojamas (sudaryta draudimo sutartis, nuvažiuotas 17 000 km

atstumas), tačiau neįrodyta, kad jis naudotas nuomai, keleivių vežimo paslaugoms. Nustačius minėtas aplinkybes, Komisijos vertinimu, mokesčių administratorius pagrįstai patikslino PVM atskaitą ir apskaičiavo mokėtiną 10 080 Eur PVM.

Dėl 10 pažeidimo

Mokesčių administratorius konstatavo, jog Pareiškėja nepateikė įrodymų, kad automobilis Mercedes-Benz AMG G 63 2020 m. rugsėjo – 2021 m. spalio mėn. buvo naudojamas PVM apmokestinamoje veikloje. Mokestinio patikrinimo metu paaiškėjus, kad nuo 2020 m. rugsėjo mėn. iki 2021 m. spalio mėn. automobilis nebuvo naudojamas Pareiškėjos PVM apmokestinamoje veikloje, PVM atskaita patikslinta už 2020 m. rugsėjo mėn. ir dėl minėto pažeidimo papildomai apskaičiuota 8 232 Eur (35280 Eur / 60 mėn. x 14 mėn.) PVM.

Komisija pakartotinai atkreipia dėmesį, kad PVMĮ 67 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad jeigu paaiškėja, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytas ilgalaikis materialusis turtas pradėtas naudoti kitai negu šio Įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai arba prarandamas, PVM atskaita turi būti patikslinta to mokestinio laikotarpio, kurį paaiškėjo minėtos aplinkybės, PVM deklaracijoje atitinkamai (t. y. atskaityta pirkimo arba importo PVM dalimi, tenkančia iki PVM atskaitos tikslinimo termino pabaigos likusiam laikotarpiui) padidinant mokėtiną į biudžetą (mažinant grąžintiną iš biudžeto) PVM sumą.

Komisija pastebi, kad mokesčių administratoriaus konstatuotas aplinkybes (nurodytos Inspekcijos Sprendimo „Dėl automobilio Mercedes-Benz AMG G 63 PVM atskaitos“ dalyje, 16 psl.) lėmė tai, kad nors minėta automobilis ir buvo apskaitytas perpardavimui, tačiau Pareiškėja nuo 2020-09-15 iki 2022-07-30 (nutraukė 2021-11-29) sudarė civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis, nuvažiavo 10 000 km atstumą bei šiuo automobiliu padarytiems pažeidimams išrašyti administracinio nusižengimo protokolai. Pareiškėjai priėmus sprendimą suteikti teisę naudotis jai priklausančiu automobiliu, ji privalėjo 2020 m. rugsėjo mėn. apskaitoje perkelti automobilį iš prekių skirtų parduoti sąskaitos į ilgalaikio turto sąskaitą. To nepadarius, konstatuotina, kad mokesčių administratorius pagrįstai patikslino PVM atskaitą ir apskaičiavo mokėtiną 8 232 Eur PVM.

Dėl sąnaudų nepripažinimo ir PM apskaičiavimo

Pareiškėja Skunde nurodo, kad Inspekcija, siekdama apskaičiuoti teisingą mokesčio sumą, turėtų taikyti netiesioginius mokesčių apskaičiavimo metodus, įvertindama Pareiškėjos patirtas faktines išlaidas.

Taigi, Pareiškėjos vertinimu, Inspekcija turėtų taikyti turinio viršenybės prieš formą principą, siekiant nustatyti Pareiškėjos patirtas sąnaudas.

Komisija pažymi, kad MAĮ 10 straipsnyje įtvirtintas turinio viršenybės prieš formą principas reikalauja, kad mokesčių teisiniuose santykiuose viršenybė būtų teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai. Mokesčio apskaičiavimo taikant turinio viršenybės prieš formą principas be kita ko nustato, kad tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas, įformindamas apskaitos dokumentus ir pateikdamas mokesčio deklaraciją, suklysta, taip pat kitais atvejais, kai mokesčio mokėtojo veikla neatitinka formalių teisės aktų reikalavimų, tačiau jos turinys atitinka aplinkybes, su kuriomis mokesčių įstatymai sieja apmokestinimą, mokestis apskaičiuojamas taikant minėtų mokesčių įstatymų atitinkamas nuostatas (MAĮ 69 straipsnio 2 dalis). Šis principas yra bendrojo pobūdžio mokesčių teisės principas, kuris taikomas atsižvelgiant į kitas mokesčių teisės normas.

Nagrinėjamu atveju Pareiškėja apskaitos registruose apskaitė ūkines operacijas, kurios tarp nurodytų ūkio subjektų nurodytomis sąlygomis neįvyko. Taip pat Pareiškėja į sąnaudas įtraukė pinigines sumas pagal teisinės galios neturinčius apskaitos dokumentus, t. y. Pareiškėja apskaitos registruose apskaitė ūkines operacijas, kurios tarp nurodytų ūkio subjektų nurodytomis sąlygomis neįvyko. Iš bylos aplinkybių matyti, kad Pareiškėja neturi buhalterinės apskaitos dokumentų, iš kurių būtų matyti tikrasis ginčo ūkinių operacijų

turinys – tikrieji sandorių dalyviai, jiems atstovavę asmenys, ir kt. Nesant tikrojo turinio nėra pagrindo taikyti turinio viršenybės prieš formą principo.

LVAT praktikoje pažymėta, kad „aplinkybė, jog buhalterinės apskaitos dokumentai, kuriais grindžiama mokesčių mokėtojo teisė apskaičiuojant PM iš bendrųjų pajamų atimti tam tikras sąnaudas, neatspindi tikrojo ūkinės operacijos turinio, *per se* leidžia preziumuoti juridinį faktą, kad asmuo, remdamasis šiais buhalteriniais apskaitos dokumentais bei juose užfiksuotais duomenimis, negali pripažinti (pagrįsti) PM mažinančių sąnaudų. Tokiu atveju mokesčių mokėtojas, analogiškai kaip ir įrodinėdamas savo teisę į PVM atskaitą pagal atitinkamas PVM sąskaitas faktūras, turi pateikti įrodymus (įrodyti) juridinius faktus, kurie suteikia jam teisę į sąnaudų nurašymą – įsigytų prekių (paslaugų) rūšį, kiekį, vertę, prekės pardavėją (paslaugų teikėją) ir kitas su išlaidų, patirtų uždirbant pajamas, susidarymu susijusias aplinkybes“ (žr., pvz., 2011-09-05 nutartį administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-2268/2011, 2014-04-30 nutartį administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-575/2014).

Komisija atkreipia dėmesį, kad Pareiškėjos cituojamoje LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2015-06-16 nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-1409-602/2015 yra pažymėta, kad PMĮ 17 straipsnio 1 dalies nuostatos loginės ir lingvistinės konstrukcijos bei sisteminio jos vertinimo kitų šio įstatymo nuostatų kontekste matyti, kad leidžiamais atskaitymais, išskyrus šiame įstatyme numatytas išimtis (atskirus atvejus), pripažįstamos tik tokios vieneto sąnaudos, kurios atitinka šias turinčias egzistuoti kartu (kumuliatyvias) sąlygas: (1) vieneto sąnaudos turi būti faktiškai patirtos; (2) sąnaudos patirtos vienetui vykdant komercinę ar gamybinę savo veiklą; (3) komercine ar gamybine veikla, kurią vykdant patiriamos sąnaudos, vienetas siekia gauti ir (arba) uždirbti pajamų ar kokios kitos ekonominės naudos; (4) sąnaudos turi būti įprastinės veiklai, kurią vykdant vienetas jas patiria; (5) sąnaudos turi būti būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti. <...> Sąnaudos PMĮ taikymo prasme, – visos išlaidos, patirtos uždirbant pajamas. Tačiau vien atitinkamų išlaidų pripažinimas sąnaudomis savaime nereiškia jų pripažinimo leidžiamais atskaitymams.

Taigi, Komisija daro išvadą, kad mokesčių administratorius neturėjo pagrindo taikyti MAĮ 69 straipsnio nuostatų, siekdamas pagrįsti Pareiškėjos turimais dokumentais patirtas sąnaudas.

Dėl pareigos pagrįsti apskaičiuotus mokesčius

Pagal MAĮ 67 straipsnio 1 dalį mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Vadinas, mokestinio ginčo byloje, visų pirma, mokesčių administratorius turi surinkti bei teikti atitinkamus įrodymus dėl mokesčių apskaičiavimo mokesčių mokėtojui. Kita vertus, mokesčių mokėtojui, siekiant paneigti apskaičiuotas sumas bei nuginkčyti mokesčių administratoriaus sprendimą, nepakanka apsiriboti vien tik paaiškinimų ir kontrargumentų teikimu, negrindžiant jų konkrečiais įrodymais. Pagal MAĮ 67 straipsnio 2 dalį, mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. Mokesčių mokėtojas turėtų pateikti tokius įrodymus, kurie suponuotų priešingą išvadą nei daro mokesčių administratorius (LVAT 2013-01-29 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-622/2013; 2014-06-25 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-1379/2014, 2021-05-26 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1390-438/2021 ir kt.).

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, Pareiškėjos skunde ir Komisijos posėdyje išdėstytus argumentus, daro išvadą, jog nėra pagrindo konstatuoti, kad mokesčių administratorius, atlikdamas mokestinį patikrinimą, nevisapusiškai išnagrinėjo visas šiam mokestiniam ginčui reikšmingas aplinkybes ir neištyrė surinktų įrodymų, dėl ko šiame mokestiname ginče galėjo būti pažeistos teisės normos ir principai. Todėl nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius MAĮ 67 straipsnio 1 dalies reikalavimus įvykdė tinkamai.

Pareiškėja neįvykdė pareigos dėl priešingų nei mokesčių administratoriaus surinktų įrodymų pateikimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, Komisijos darbo reglamento, patvirtinto Komisijos pirmininko 2004-11-25 įsakymu Nr. 1-14 (Komisijos pirmininko 2024-08-01 įsakymo Nr. 1-2024/37 redakcija) „Dėl Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės darbo reglamento patvirtinimo“, 44.4 papunkčiu, n u s p r e n d ž i a:

1. Atnaujinti UAB „A“ 2025-05-26 skundo dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-05-02 sprendimo Nr. 69-25 nagrinėjimą.

2. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-05-02 sprendimą Nr. 69-25.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė